Poznań, dnia 20 listopada 1948 r.

# POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 41

## TREŚĆ:

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

# DZIAŁ URZĘDOWY

## 751
## OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Wojsk. O. II. 5/44/48

z dnia 12 listopada 1948 r.

**dotyczące wykazu osób poszukiwanych — uchylających się od obowiązku wojskowego.**

| L. p. | Nazwisko i imię imiona rodziców | Data urodzenia | Miejsce urodzenia | Stopień wojsk. | Zawód | Ostatnie miejsce zamieszkania |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | Uścinowicz Klemens s. Zygmunta | 10. 9. 1926 | Borysy, pow. Święciany | — | — | Uścikowo, pow. Oborniki |
| 2 | Kuździewski Sergiusz s. N. N. | 1928 | Wolno | — | — | Uścikowo, pow. Oborniki |
| 3 | Kolada Mikołaj s. Antoniego | 16. 12. 1928 | Stara Wola, pow. Prużany | — | — | Bogdanowo, pow. Oborniki |
| 4 | Bogucki Kazimierz s. Józefa | 5. 5. 1917 | — | — | — | Bielawy, pow. Żnin |
| 5 | Kaziorowski Wincenty s. Jana | 25. 1. 1911 | — | — | — | Brzyskorzystew, pow. Żnin |
| 6 | Sylwestrzak Stanisław s. Antoniego | 30. 10. 1912 | — | — | — | Nowawieś, pow. Żnin |
| 7 | Malawko Władysław s. Aleksandra | 25. 3. 1918 | — | — | — | Popowo Kośc., pow. Wągrowiec |
| 8 | Tarabuła Wincenty s. Stanisława | 1912 | — | — | — | Łekanow |
| 9 | Jałowicki Marian s. Mikołaja | 1912 | — | — | — | Chrościna |
| 10 | Pilarczyk Franciszek s. Franciszka | 1913 | — | — | — | Sokolka (Niechlow) |
| 11 | Gracz Wincenty s. Józefa | 1913 | — | — | — | Łekanow |
| 12 | Wojczak Franciszek s. Michała | 1913 | — | — | — | Naratow |
| 13 | Chonnski Czesław s. Edwarda | 1920 | — | — | — | Zycz (Siciny) |
| 14 | Bieliński Tadeusz s. Adama | 1921 | — | — | — | Szucilow (Żuchłow) |
| 15 | Mulis Józef s. Antoniego | 1921 | — | — | — | Szucilow (Żuchłow) |
| 16 | Pawlak Stefan s. Jana | 1922 | — | — | — | Zycz (Siciny) |
| 17 | Konstantynowicz Adam s. Józefa | 1922 | — | — | — | Chraścina |
| 18 | Mazur Władysław s Stanisława | 1923 | — | — | — | Brzezany |
| 19 | Grablewski Aleksander s. Mikołaja | 1923 | — | — | — | Sokołka (Niechłow) |
| 20 | Grzebień Józef s. Bonifacego | 1923 | — | — | — | Naratow |
| 21 | Swilo Teodor s. Sylwestra | 1923 | — | — | — | Naratow |

| L. p. | Nazwisko i imię imiona rodziców | Data urodzenia | Miejsce urodzenia | Stopień wojsk. | Zawód | Ostatnie miejsce zamieszkania |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 22 | Gajda Jan s. Józefa | 1928 | — | — | — | Chocie Borowice |
| 23 | Janulko Jan s. Adama | 1929 | — | — | — | Bełcz Górny |
| 24 | Sztyk Wacław s. Józefa | 1929 | — | — | — | Sulow Mały |
| 25 | Troczyński Stanisław s. Władysława | 1930 | — | — | — | Slubow |
| 26 | Zając Jan s. Piotra | 1928 | — | — | — | Luboszyca Mała |
| 27 | Rymko Antoni s. Feliksa | 1928 | — | — | — | Luboszyca Mała |
| 28 | Koleda Mikołaj s. Antoniego | 1928 | — | — | — | Trzade (Śpiewaki) |
| 29 | Lasota Stanisław s. Antoniego | 1911 | — | — | — | Kajecin |
| 30 | Maciejewski Bolesław s. Jana | 1913 | — | — | — | Grabowo |
| 31 | Pastuch Michał s. Andrzeja | 1914 | — | — | — | Michałówka |
| 32 | Karpij Józef s. Ksawerego | 1915 | — | — | — | Stara Góra |
| 33 | Sajdak Józef s. Jana | 1916 | — | — | — | Kajecin |
| 34 | Jasiński Adam s. Mikołaja | 1916 | — | — | — | Dębiany |
| 35 | Kardynał Władysław s. Dymitra | 1919 | — | — | — | Sławęcice |
| 36 | Barański Władysław s. Wojciecha | 1920 | — | — | — | Glinka |
| 37 | Stasiak Józef s. Marcina | 1920 | — | — | — | Gola |
| 38 | Kłos Tadeusz s. Adama | 1920 | — | — | — | Rogow Gorowski |
| 39 | Titaniec Jan s. Franciszka | 1921 | — | — | — | Zawiesice |
| 40 | Kuśnierz Andrzej s. Gabryela | 1921 | — | — | — | Gola |
| 41 | Koziński Stanisław s. Mieczysława | 1921 | — | — | — | Grabowo |
| 42 | Karaś Jan s. Józefa | 1923 | — | — | — | Glinka |
| 43 | Chwat Jan s. Walentego | 1923 | — | — | — | Stara Góra |
| 44 | Szwedko Kazimierz s. Franciszka | 1913 | — | — | — | Góra, ul. Głogowska 17 |
| 45 | Łukasiewicz Jan s. Justyna | 1914 | — | — | — | Góra, Dworcowa 22 |
| 46 | Biwejnis Henryk s. Edwarda | 1915 | — | — | — | „ Osiedle 12 |

| L. p. | Nazwisko i imię imiona rodziców | Data urodzenia | Miejsce urodzenia | Stopień wojsk. | Zawód | Ostatnie miejsce zamieszkania |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 47 | Strzygielski Eugeniusz s. Józefa | 1919 | — | — | — | Góra, Daszyńskiego 28 |
| 48 | Droździk Ludwik s. Wojciecha | 1919 | — | — | — | „ Kościuszki 15 |
| 49 | Wojciechowski Kazimierz s. Stanisława | 1920 | — | — | — | „ Daszyńskiego 30 |
| 50 | Olszewski Bronisław s. Karola | 1921 | — | — | — | „ Kościuszki 19 |
| 51 | Gulecki Władysław s. Antoniego | 1921 | — | — | — | „ Kościuszki 6 |
| 52 | Łuczak Martyn s. Piotra | 1922 | — | — | — | „ Żymierskiego |
| 53 | Wroński Kazimierz s. Ludwika | 1922 | — | — | — | „ Głogowska 6 |
| 54 | Janusz Józef, Mikołaj s. Walentego | 1922 | — | — | — | „ Kościuszki 19 |
| 55 | Głodek Ferdynand s. Walentego | 1922 | — | — | — | „ Kościuszki 19 |
| 56 | Orlicki Józef s. Piotra | 1923 | — | — | — | „ Bieruta 21 |
| 57 | Kubczak Jan s. Katarzyny | 1923 | — | — | — | „ Cukrownia |
| 58 | Jelonek Hieronim s. Władysława | 1919 | — | — | — | Gm. Rudna Wielka |
| 59 | Stepień Zygmunt s. Andrzeja | 1923 | — | — | — | Gm. Rudna Wielka |
| 60 | Benduch Bolesław s. Stanisława | 1922 | — | — | — | Gm. Rudna Wielka |
| 61 | Mazur Piotr s. Michała | 1922 | — | — | — | Gm. Rudna Wielka |
| 62 | Gajewski Władysław s. Piotra | 1922 | — | — | — | Gm. Rudna Wielka |

Za Wojewodę:
(—) Wł. Błażewicz,
Naczelnik Wydziału.

## 752
## OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 listopada 1948 r.

**w sprawie regulaminu targów wielkich i terminarza targów wielkich.**

Urząd Wojewódzki uzupełnia obwieszczenie z dnia 29 lipca 1948 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 26, poz. 397 jak następuje:

Pkt. 4 § 1 Regulaminu wzorcowego targów wielkich winien brzmieć: „przedmioty wolnego obrotu towarowego w zakresie produkcji rzemieślniczej i przemysłu chałupniczego z wyłączeniem przedmiotów produkcji przemysłowej".

Równocześnie Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że opracowane regulaminy targów wielkich przez poszczególne gminy winny być bezwzględnie zaopiniowane zgodnie z ust. 3 obwieszczenia z dnia 29 lipca 1948 r. Opinie i wyrażone w nich dezyderaty winny być uwzględnione w ostatecznej redakcji regulaminów targów wielkich.

W przypadku, gdy opinie te z szczególnych powodów nie mogły być w regulaminie uwzględnione, należy zajęte stanowisko przez zainte-

resowaną gminę zakomunikować Urzędowi Wojewódzkiemu przy przedłożeniu regulaminu do zatwierdzenia.

Urząd Wojewódzki nadto zwraca uwagę, że przy opracowaniu terminarza na rok 1949, stwierdził, iż niektóre terminy targów wielkich kolidują z terminami targów wielkich sąsiednich gmin. Dlatego poleca władzy przemysłowej I instancji bez względu na to, że już większość powiatów nadesłała wspomniany terminarz na rok 1949 do tut. Urzędu, ponownie uzgodnić terminy targów wielkich pomiędzy sąsiadującymi gminami oraz powiatami i w ten sposób zweryfikowany terminarz nadesłać do Urzędu Wojewódzkiego.

Uzgodnione opinie poszczególnych gmin oraz powiatów winny być nadesłane wraz z nowym terminarzem targów wielkich w nieprzekraczalnym terminie trzytygodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Nadesłanie terminarza targów wielkich wzgl. nadesłanie go po terminie wyznaczonym i nieuzgodnionego z sąsiadującymi gminami oraz powiatami, spowoduje wydanie zakazu odbycia targów wielkich w tych gminach.

Za Wojewodę:
(—) Mgr Inż. J. Ulatowski,
Naczelnik Wydziału.

---

## 753

## OKÓLNIK NR 23
## WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
Nr SF. I. 2/142/48

z dnia 13 listopada 1948 r.

**w sprawie wyzyskania wszystkich źródeł dochodowych przez związki samorządowe i sposobu ich wyzyskania.**

Do wszystkich
Ob. Ob. Starostów Powiatowych,
Prezydentów miast, Burmistrzów
i Wójtów województwa poznańskiego
łącznie z Ziemią Lubuską.

Analiza preliminarzy budżetowych związków samorz. na rok 1949 wykazała, że niektóre związki samorządowe nie wyzyskują wszystkich źródeł dochodów, jakie im przysługują w myśl obowiązującego ustawodawstwa i zaleceń władz naczelnych.

Przypominam więc, czemu dałem zresztą wyraz na ostatniej odprawie Starostów i Prezydentów miast, że związki samorządowe powinny nietylko wyzyskać wszystkie źródła dochodowe lecz także i w należytej wysokości.

Również sposób wykonania ich budzi nieraz duże zastrzeżenia, zwłaszcza w sprawach podatkowych, co zniewala mnie do wydania niniejszego okólnika.

Odnośnie poszczególnych źródeł dochodowych przypominam i zarządzam co następuje:

**I. Podatek gruntowy.**

1. Mimo wzmożenia akcji egzekucyjnej część związków samorz. w dalszym ciągu wykazuje znaczne zaległości w podatku gruntowym. Przypominając wskazanie moje w tej sprawie, zwracam uwagę na bezwzględne ściąganie zaległości w podatku gruntowym przy wyzyskaniu wszystkich stojących do dyspozycji środków o których wspomniałem w moich poleceniach i na odprawach w sprawie akcji egzekucyjnej podatku gruntowego. Powołuję się w szczególności na instrukcję Głównego Pełnomocnika z dnia 15. 10. 47 r. i rozporządzenie Rady Ministrów z 24. 7. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 277), a ponadto na moje pismo okólne z 17. 11. 47 r. Nr SF. I 2/59/47, które odnośnie akcji realizacji podatku gruntowego nadal obowiązuje i na rok bieżący i lata następne, o ile nie jest w sprzeczności z późniejszymi wskazaniami moimi, względnie nowymi przepisami. Egzekucje należy przede wszystkim przeprowadzić u gospodarzy bogatych i odnośnie gruntów kościelnych.

   Jeśli zaś chodzi o przeprowadzenie egzekucji u małorolnych oraz u biednych należy przed przystąpieniem do egzekucji użyć przedtem wszystkich łagodniejszych środków.

2. Ażeby podnieść dochody z podatku gruntowego zwracam uwagę na konieczność stosowania przepisów art. 7 ust. 8—12 dekretu o podatkach komunalnych z 20. 3. 46 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) o działach specjalnych, w której to zresztą sprawie wydał okólnik Główny Pełnom. Rządowy do spraw podatku gruntowego z dnia 22. 4. 1948 r. L. dz. P. G. 1570.

   Przy tej sposobności zwraca się uwagę na:

   a) część okólnika Nr 75 Min. Adm. Publ. (Dz. Urzędowy Ministerstwa Administracji Publicznej Nr 30/246), która dotyczy przypomnienia, że wydobywanie piasku, żwiru i kamieni, oraz torfu może być uważane za dział specjalny w gospodarstwach rolnych, o czym mowa w art. 7 ust. 8—12 dekretu o podatkach komunalnych;
   b) moje pismo okólne z 1. 7. 48 r. Nr SF. I 2/97/48 w sprawie ulgi i zwolnienia uprawy wykliny, uznanej za ochronną — Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 20, poz. 299;
   c) pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z 21. 10. 48 r. w sprawie ulg z art. 12 dekretu o podatkach komunalnych — Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 38, poz. 684;
   d) pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z 27. 10. 48 r. Nr SF. I 2/23/48 dotycz. stawki podatku gruntowego od majątków Milicji Obywatelskiej — Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 39/720.

3. Powołuję się na moje pismo okólne z 9. 8. 48 r. Nr SF. I 2/118/48 w sprawie różnych usterek w akcji wymiaru i poboru podatku grunt. i F. O. R. i stwierdzam, że niektóre gminy wiejskie i miejskie wykazują w dalszym ciągu pewne niedociągnięcia na tym odcinku. W szczególności księgi biercze prowadzone są niedbale, podsumowania czynione są ołówkiem zwykłym, a sama księga zawiera poprawki cyfr przez wycieranie liczb zamiast przekreślenia i napisania na górze liczby właściwej.

   Okazuje się, że w niektórych gminach księgi biercze nie są do tej pory zamknięte, mimo meldunku o dokonaniu zamknięcia. Jest rzeczą zrozumiałą, że niezamknięcie ksiąg za lata ubiegłe wpływa również na zmniejszenie dochodów, gdyż niewykazanie zaległości powoduje zastój w ściąganiu ich.

   Polecenia moje zawarte w powyższym piśmie okólnym z 9. 8. 48 r. są nadal aktualne. Zarówno referenci podatkowi jak i inspektorzy winni dołożyć wszelkich starań, ażeby braki zostały definitywnie w roku bieżącym usunięte.

4. Zwracam uwagę na konieczność bezzwłocznego załatwienia wszelkich odwołań i podań odnośnie podatku gruntowego, brak bowiem ostatecznej decyzji w tych sprawach powoduje zahamowanie wpływów, a pozatem świadczy ujemnie o organach podatkowych.

   Inspekcje dokonywane w niektórych gminach wykazują przy załatwianiu odwołań faworyzowanie bogatszych i spokrewnionych co jest rzeczą karygodną.

   Zwracam też uwagę na właściwe w tej sprawie podchodzenia zgodnie z ogólnymi wytycznymi udzielanymi przeze mnie, bądź też przez Wojew. Pełnomocnika do spraw podatku gruntowego. Przy rozpatrywaniu odwołań należy stosować przede wszystkim ulgi małorolnym i w wypadkach zasługujących na uwzględnienie średniorolnym.

   Odnośnie odwołań zwracam przytem uwagę na przepis rozporządzenia Min. Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z 21. 7. 48 r. w sprawie wykonania w zakresie danin komun. art. 148 ust. 1 i art. 164 ust. 1 dekr. z 16. 5. 46 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 273).

   W myśl przepisu § 1 tego rozporządzenia władza podatkowa I instancji może sama zmienić swoję decyzję, jeżeli uzna, że odwołanie zasługuje w całości lub w części na uwzględnienie, a zmiana decyzji nie przekroczy 10.000 zł.

5. Ze sprawozdań Wojew. Pełnom. Rządowego oraz Urzędów Skarbowych wynika, że część zw. samorządowych zalega niejednokrotnie w terminowym przekazywaniu tak wykazów jak i udziałów dot. podatku gruntowego.

   Przypominam w tej sprawie przepisy art. 5 pkt. 3 oraz art. 6 pkt. 2 dekretu o finansach komunalnych, wg których części wpływów przypadające na rzecz Państwa, Pow. Zw. Samorz., Wojew. Zw. Samorz., Samorz. Funduszu Wyrówn. oraz Zw. Samopomocy Chłopskiej winny być przekazywane w terminie do dnia 10 następnego miesiąca.

6. Zobowiązuję Ob. Ob. Starostów Pow. i Prezydentów do wyciągania jak najdalej idących konsekwencyj w stosunku do wójtów, sołtysów, sekretarzy gmin i in. podległych sobie pracowników, zalegających w uiszczaniu podatku gruntowego z własnych gospodarstw.

7. Zwraca się uwagę na pismo okólne Min. Adm. Publ. z 7. 10. 48 r. (Dz. Urzędowy Min. Adm. Publ. Nr 36/277) w sprawie księgowania podatku gruntowego na osobnym koncie.

8. Równocześnie przypominam pismo okólne Min. Adm. Publ. z dnia 5. 10. 48 r. (Dz. U. Min. Admin. Publ. Nr 36/275) w sprawie uiszczania zaległości związ. samorządu terytorialnego z tytułu podatku gruntowego w terminie do dnia 31. 12. 1948 r.

   Sprawozdanie z wykonania tego zarządzenia należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydz. Samorządowy — w nieprzekraczalnym terminie do dnia 4 stycznia 1949 r.

**II. Podatek od nieruchomości.**

1. Podatek ten jako jedno z poważniejszych źródeł dochodu, zwłaszcza w miastach, zasługuje na specjalną uwagę w kierunku:
   a) uporządkowania wykazów nieruchomości i skontrolowania, czy wszyscy właściciele nieruchomości, którzy w myśl obowiązujących przepisów podlegają temu podatkowi są wciągnięci do listy i opodatkowani (patrz między innymi art. 110 dekretu o postepowaniu podatkowym z 16. 5. 46 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174);
   b) przygotowania w porę nakazów płatniczych i doręczenia ich podatnikom.

2. Stwierdzam, że obecnie to źródło dochodu ulega zwiększeniu na skutek podniesienia czynszów, zgodnie z dekretem z 28. 7. 48 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259) i z dnia 25. 10. 1948 r. o zmianie dekretu z 28 lipca 1948 roku o najmie lokali (Dz U. R. P. Nr 50/383) oraz na skutek dekretu z dnia 23 sierpnia 1948 roku (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 297) o zmianie dekretu z 20. 3. 46 r. o podatkach komunalnych, na które to dekrety zwracam uwagę.

   Zwracam również uwagę na rozporządzenie Ministrów Admin. Publ. i Ziem Odzyskanych z 24. 9. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 45/336) w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości oraz na rozporządzenie Min. Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z 24. 9. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 337) o zmianie rozporządzenia wykonawczego do

dekretu o podatkach komunalnych w odniesieniu do podstawy opodatkowania od nieruchomości w związku z czynszem z tytułu najmu.

3. Przy tej sposobności powołuję się na przepis art. 7 ust. 1 ustawy z 3. 7. 47 r. o popieraniu budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 270) według którego nowowznoszone budowle o których mowa w tej ustawie zwalnia się na okres lat 5 od podatku od nieruchomości na zasadach podanych w tejże ustawie.
4. Co do stawek podatku od nieruchomości lub ich części niewynajmowanych lub niewydzierżawionych, dla których nie można ustalić podstawy opodatkowania według art. 21 ust. 1 i 2 dekretu o podatkach komunalnych w związku z § 67 rozporządzenia wykonawczego z 20. 6. 47 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 258) powołuję się na moje pismo okólne z 6. 9. 48 r. Nr SF. I 2/103/48 — Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 31, poz 519.
5. To co powiedziano odnośnie ściągania podatku gruntowego (patrz pkt. I) odnosi się również i do bezwzględnego przymusowego ściągania podatku od nieruchomości.

## III. Podatek od lokali.

a) Polecam uporządkowanie również wykazów mieszkańców podlegających podatkowi od lokali w związku z podniesieniem czynszu (patrz pkt. II specjalnie ust. 2 niniejszego okólnika), oraz podatku od lokali o czym mowa w dekrecie z 23. 8. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 297);

b) należy stale przpominać w pewnych okresach czasu o obowiązkach posiadaczy nieruchomości z budynków, w których znajdują się lokale podlegające podatkowi od lokali, że są oni obowiązani zawiadomić właściwy zarząd gminny (miejski) o wszystkich zmianach zaszłych w osobach najemców poszczególnych lokali — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie;

c) co się tyczy ulg podatkowych zwracam uwagę na art. 8 i 10 ustawy z dnia 3. 7. 47 r. o popieraniu budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 270).

## IV. Podatek od publicznych zabaw i rozrywek.

Przypominam, że według przepisów art. 32 dekretu o podatkach komunalnych z 20. 3. 46 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 47 r.) oraz § 79 rozporządzenia wykonawczego z 20. 6. 47 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 258) gminy miejskie powinny, a gminy wiejskie mogą pobierać podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

Z uwagi na konieczność podniesienia dochodów wszystkich miast, a także gmin wiejskich należy:

a) wyzyskać maksymalne stawki tego podatku, o których mowa w § 80 cytowanego wyżej rozporządzenia wykonawczego i w tym celu należy spowodować powzięcie odpowiedniej uchwały przez miejscowe miejskie rady narodowe, które to uchwały podlegają jako uchwały finansowe zatwierdzaniu władzy nadzorczej;

b) co do gmin wiejskich, aczkolwiek ustawa dopuszcza tylko pobieranie tego podatku, to jednak dla wzmożenia dochodów gmin wiejskich przyjąć należy jako zasadę, że winny one również podatek ten u siebie wprowadzić;

c) zwracam uwagę na przepis § 81 cytowanego już rozporządzenia wykonawczego co do możliwości stosowania zwolnień i ulg podatkowych na podstawie uchwały rady narodowej danej gminy.

Zwolnienia powinny być szczególnie stosowane co do imprez urządzanych w świetlicach, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji o charakterze społeczno-politycznym i zw. zawodowych.

## V. Podatek od kopalń.

Pobieranie tego podatku jest obowiązkowe tylko dla tych zw. samorządowych w których znajdują się kopalnie i na zasadach podanych w przespisach wykonawczych w §§ 92 do 95 rozporządzenia z 20. 6. 47 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 258) oraz w okólniku Nr 75 Min. Adm. Publ. z 6. 9. 48 r. w sprawie podatku od kopalń (Dz. Urzędowy Min. Adm. Publ. Nr 30, poz. 246).

Uchwały rady narodowej w tym względzie podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

## VI. Inne podatki.

1. Od zbytku mieszkaniowego.

Źródło dochodu z tego podatku nie jest na ogół na terenie województwa poznańskiego należycie wyzyskane zwłaszcza w mniejszych miastach.

Zwracam uwagę, że należy i ten podatek wprowadzić wszędzie tam, gdzie podatek ten nie został dotąd wprowadzony, a lokale nie są należycie wykorzystane. W tym względzie powołuję się na ust. 34 dekretu o podatkach komunalnych i § 96 rozporządzenia wykonawczego.

Podatek ten będzie miał szczególne znaczenie w miejscowościach, w których nie została wprowadzona publiczna gospodarka lokalami.

2. Od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Stwierdzono przy badaniu budżetu na rok 1949, że nie wszystkie związki samorządowe pobierają ten podatek. Zwracając uwagę na przepis art. 39 dekretu o podatkach komunalnych z 20. 3. 46 r. zobowiązuję bezwzględnie wszystkie bez wyjątku gminy miejskie

oraz powiatowe zw. samorządowe z terenów wiejskich do wprowadzenia podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych według wzorowego statutu Min. Adm. Publ. ogłoszonego w Dzienniku Urz. Min. Adm. Publ. Nr 23, poz. 206 z 1948 r.

3. Podatek od psów.

Podatek ten winien być pobierany również według wzorowego statutu, wydanego przez Min. Adm. Publ. z 17. 9. 48 r. (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 34, poz. 266 — zał Nr 1), przez wszystkie gminy miejskie i powiatowe zw. samorządowe na terenie gmin wiejskich, w oparciu o art. 35 dekretu o podatkach komunalnych.

Wskazuję na konieczność podniesienia dochodów z tego źródła przez podniesienie stawki co najmniej:

a) za 1 psa podlegającego opodatkowaniu 1.000 zł;
b) za 2-go psa 2.000 zł;
c) za 3-go psa 5.000 zł, przy czym w większych miastach stawki te winny być podniesione o100%;
d) za psa myśliwskiego — pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej — opłata winna wynosić 500 złotych.

Do większych miast zaliczyć należy również miasta z siedzibą powiatu.

4. Podatek od prawa polowania:

Podstawa prawna jak wyżej, a także wzór statutu (zał. Nr 2) do rozporządzenia Min. Adm. Publ.

Zalecam ustalić w § 4 statutu wysokość podatku co najmniej 5 zł od 1 ha obwodu łowieckiego.

5. Podatek od środków reklamy.

I ten podatek winien być bezwzględnie wprowadzony na terenach gmin miejskich i dla Pow. Zw. Samorz. na terenach gmin wiejskich w oparciu o art. 35 dekretu o podatkach komunalnych i według wzoru podanego przez Min. Adm. Publ. ogłoszonego w Dzienniku Urz. Min. Admin. Publ. Nr 34, poz. 266 (zał. 3).

Podkreślam, że podatek ten winien być progresywny, zależnie od wymiarów reklamy podanych w § 6 statutu wzorowego.

6. Podatek hotelowy.

Według wzorowego statutu (patrz jak wyżej zał. Nr 4) do rozporządzenia Min. Adm. Publ. winien być wprowadzony nie tylko w miastach lecz także i na rzecz Pow. Zw. Samorz. na terenie gmin wiejskich.

Podatek winien wynosić co najmniej 10% podstawy opodatkowania podanej w § 5 statutu.

## VII. Opłaty i dopłaty.

1. Opłaty administracyjne.

Nie wszystkie zw. samorządowe wprowadziły u siebie opłaty administracyjne w oparciu o przepis art. 10 ustawy dekretu o finansach komunalnych.

Polecam zatem bezwzględnie wyzyskać i to źródło dochodów, przy czym poddać należy również rewizji odnośne statuty w sprawach opłat administracyjnych w kierunku podniesienia ich wysokości. Zwracam uwagę na to, że odnośne uchwały rad narodowych wymagają zatwierdzenia prezydium hierarchicznie wyższej rady narodowej. Odnośnie opłat za czynności w poruczonym zakresie działania zwracam uwagę na przepis art. 9 dekretu z 3. 2. 47 r. o opłacie skarbowej (Dz. U .R. P. Nr 27, poz. 107) oraz część II pkt. 14b tabeli opłat skarbowych.

Rady Narodowe ustalające wysokość tych opłat winny, odnośnie podań w sprawach podatkowych, stosować te same stawki, które są przewidziane przy odwołaniach w podatkach państwowych (patrz zał. do opłat skarbowych — tabela I poz. 1b).

W statutach należy przewidzieć możliwość udzielenia ulg dla niezamożnych i małorolnych. W przypadkach, gdy zachodzi pieniactwo lub zła wola nawet wyżej wspomnianej kategorii obywateli ulg tych nie należy udzielać.

Ponieważ w jednym wypadku podniesiono wątpliwości, który ze zw. samorządowych właściwy jest do pobierania opłat przy załatwianiu odwołań czy zażaleń, kierowanych do władz wyższych za pośrednictwem władzy wymiarowej, wyjaśniam, że opłatę administracyjną od podań pobierać winna władza wymiarowa. Za tego rodzaju uregulowaniem sprawy przemawia:

a) ułatwianie podatnikom wpłaty na miejscu;
b) fakt, że władza wymiarowa zawsze w załatwieniu odwołania pośredniczy przy przedkładaniu materiału;
c) wzgląd, że przy uwzględnieniu odwołania umniejsza się przewidywany dla władzy wymiarowej wpływ z podatku wzgl. opłaty czy dopłaty;
d) okoliczność upoważnienia władz wymiarowych do częściowego rozstrzygania odwołań i zażaleń — rozporządzenie Ministra Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z dnia 21 lipca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 273) — oraz że w chwili złożenia podania nie jest od razu wiadomym, która władza będzie właściwa do ostatecznego załatwienia podania.

2. Opłaty za korzystanie z urządzeń samorz.

Opłaty za korzystanie z samorz. urządzeń ustalają właściwe rady narodowe stosownie do przepisów art. 10 ust. 2 dekretu o fin. komunalnych. Uchwały te nie podlegają zatwierdzaniu władzy nadzorczej, jednakże

odnośna uchwała musi być przedłożona do wiadomości Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia.

Wysokość opłat musi uwzględnić ponadto przepisy szczegółowe zwłaszcza postanowienie uchwały Rady Ministrów o zakazie podwyższania cen (patrz pismo okólne z 30. 9. 47 r. Nr SF. I 2/16/47). Okólne pismo moje z 30. 9. 47 r. ma o tyle nadal moc obowiązującą, o ile dla poszczególnych zakładów samorządowych nie wyszły w międzyczasie inne postanowienia, np. w odniesieniu do opłat szpitalnych (patrz moje pismo okólne z 12. 4. 48 r. Nr SF. I 2/28/48).

Co do opłat szpitalnych przypominam, że dawne przepisy umożliwiające udzielanie ulg Ubezpieczalni Społecznej, są zniesione. Odnośne uchwały rad narodowych nie mogą więc przewidywać takich ulg w opłatach szpitalnych.

Odnośnie opłat targowych zwracam uwagę, że wysokość tych opłat ustalona uchwałą terenowej rady narodowej wymaga zatwierdzenia Prezydium Rady Narodowej hierarchicznie wyższego stopnia, zgodnie z postanowieniem art. 10 ust. 3 dekretu o finansach komunalnych z 20. 3. 46 r. (patrz również § 6 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego z 20. 6. 47 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 259).

3. Specjalne dopłaty.

Zwraca się uwagę na konieczność wyzyskania jako źródła dochodu również dopłat, na podstawie przepisów art. 13, 14, 15 i 16 dekretu o finansach komunalnych. Szczególnie zwracam uwagę na przepis art. 13 i 16 tego dekretu.

Ponieważ wydatki pow. zw. samorz. na utrzymanie dróg są stosunkowo poważne, należy specjalnie przez pow. zw. samorz. wyzyskać możliwości przyciągnięcia do świadczeń zainteresowanych z art. 16 tego dekretu. Odnośnie opłat za nadmierne zużycie dróg mają zastosowanie, z braku nowych postanowień, postanowienia rozporządzenia z dnia 20. 4. 1939 r. Min. Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 253).

## VIII. Przedkładanie statutów.

Wszystkie uchwały rad narodow. o ustaleniu statutów dotyczących innych podatków dopłat i opłat należy przedkładać Prezydium hierarchicznie wyższej rady narodowej w 3-ch egzemplarzach, a w piśmie przesyłającym należy podać przewidywaną wysokość wpływów z uchwalonego podatku, czy opłat względnie dopłat, także i w tym przypadku, gdy uchwała podwyższa tylko dotychczasową stawkę.

Wskazuję równocześnie na moje pismo okólne z 20. 3. 48 r. Nr SF. I. 2/55/48 w sprawie publikacji w Pozn. Dzienniku Wojewódzkim uchwał, statutów i taryf opłat samorządowych.

## IX. Dodatki za zwłokę.

Przypominam przepis art. 38 dekretu o zobowiązaniach podatkowych z 16. 5. 46 r. (Dz. U. R. P. Nr 27), w myśl którego należy od wszystkich zaległości (patrz art. 2 i 7 tegoż dekretu) pobierać dodatek za zwłokę.

Przepis ten jest bezwzględny. Zobowiązuję wszystkie zw. samorządowe do ścisłego stosowania przepisów tego dekretu. Odnośnie podatku gruntowego przypominam okólnik Min. Adm. Publ. Nr 64 w sprawie dodatku za zwłokę od podatku gruntowego L. dz. SF. II 1/149/48 — (Dz. Urz. Adm. Publ. Nr 24, poz. 215).

Na podstawie powyższego okólnika dodatek za zwłokę w podatku uiszczanym w czasie od 1. 7. 48 r. przypada w całości na rzecz gmin powołanych do wymiaru i poboru podatku gruntowego. Wpływy z dodatku za zwłokę w tym podatku winny być bezpośrednio księgowane w całości jako dochody budżetowe gmin wiejskich wzgl. miejskich.

## X. Grzywny z tytułu naruszenia prawa skarbowego oraz inne.

a) Prawo karne skarbowe należy zgodnie z przepisem art. 148 prawa karnego skarbowego stosować także i w odniesieniu do danin komunalnych.

Stosownie przepisów prawa karn. skarbowego przez związki samorządu terytorialnego ma na celu przede wszystkim momenty wychowawcze, a poza tym stanowić może jedno więcej źródło dochodów samorządu terytorialnego. W tym względzie zwracam uwagę również na rozporządzenie Min. Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z dnia 31. 12. 47 r. w zakresie orzecznictwa w sprawach karnoskarbowych (Dz. U. R. P. Nr 3/20 z 1948 r.).

Grzywny orzeczone przez władze samorz., zarówno przy występkach jak i przy wykroczeniach skarbowych wpływają na rzecz samorządu — art. 20 § 2 i art. 40 prawa karno-skarbowego.

b) Zwracam uwagę na dekret —

aa) z 3. 4. 48 r. — Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 126 — o przeznaczeniu grzywień orzekanych przez organa zw. samorządu terytorialnego, według którego przypadają one na rzecz danego związku, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej,

bb) z 26. 4. 48 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

c) Dochód z grzywień należy zamieszczać w dz. XI dochodów budżetu administracyjnego.

**XI. Dotacje ze Skarbu Państwa.**

Poza dotacjami celowymi przysługuje związkom samorządowym (powiatom, m. wydzielonym i wojew. zw. samorz.) dotacje na podstawie ustawy z 9. 3. 48 r. o samorz. funduszu wyrównawczym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 111).

Zwracam uwagę na powyższą ustawę oraz na uchwałę Rady Państwa z 3. 4. 48 r. w sprawie organizacji zarządu samorz. funduszu wyrównawczego, oraz zasad udzielania dotacyj i pożyczek z Funduszu Samorz. (Monitor Polski z dn. 10. 4. 48 r. Nr 36, poz. 347), jak również na okólnik Kancelarii Rady Państwa z dnia 10. 4. 48 r. oraz na pkt. 4c okólnika Nr 62/48 WRN. Pozn. Dzien. Wojew. Nr 21 z 1948 r.

Przypominam, że wnioski o udzielenie dotacji względnie pożyczek muszą być oparte na odrębnej uchwale Rady Narodowej, do której to uchwały dołączone być winny wymagane cytowane wyżej — uchwała Rady Państwa — materiały.

Powiatowe związki samorządowe, które ubiegać się będą o dotację z Funduszu Wyrównawczego muszą prócz materiału odnoszącego się do pow. zw. samorz. dołączyć również budżety miast i gmin wiejskich dla których przewiduje powiat tę dotację.

Stwierdzam, że sam fakt zatwierdzenia budżetu nie oznacza jeszcze, że władza nadzorcza poprze w całej pełni wniosek danego samorządu o udzielenie dotacji na zrównoważenie jego budżetu.

W chwili bowiem sporządzania wniosku oraz przedłożenia go władzy nadzorczej mogły zajść okoliczności, które pozbawiają dany związek prawa ubiegania się o dotację względnie pożyczkę.

Tymi okolicznościami mogą być — większy wpływ dochodów, które już są, albo można je przewidzieć, a po stronie wydatków możliwość zaniechania wykonania niektórych wydatków.

Związki samorządowe ubiegające się o dotację z Samorz. Funduszu Wyrównawczego muszą za tym w chwili składania wniosku wszystkie te momenty uwzględnić, aby wniosek mógł liczyć na poparcie.

Wnioski składają prezydia rad narodowych do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Odnośnie dotacji na potrzeby niedoborów w przedsiębiorstwach samorządowych zwracam uwagę na pismo okólne Min. Adm. Publ. z 16. 4. 48 r. L. dz. III. SG. 2/0/4/48 — Dz. Urz. MAP. Nr 13/104 oraz z dnia 2. 8. 48 r. L. dz. SG. 2/5/3/48 w sprawie uzupełnienia wniosków o wyrównanie deficytów w przedsiębiorstwach samorz. (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 25, poz. 221) oraz na okólnik Urzędu Wojewódzkiego Pozn. z 14. 6. 48 r. Nr SG. I. 10/18/48.

Odnośne wnioski z powołaniem się na cytowane wyżej pisma okólne należy przedkładać w drodze służbowej Min. Adm. Publ.

**XII. Dochód z przedsiębiorstw i majątku komunalnego.**

Należy poddać rewizji wszystkie uchwały rad narodowych względnie umowy zawarte z osobami postronnymi, co do korzystania z majątku komunalnego i dochody z tego majątku ustalić na nowo, przy uwzględnieniu obecnej sytuacji gospodarczej Kraju i nowego ustawodawstwa.

Ostatnie zwłaszcza odnosi się do możliwości podwyższenia dochodu z czynszu na wynajęte lokale, na podstawie ustawy o najmie lokali z 28. 7. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259) i z dnia 25. 10. 48 r. o zmianie dekretu z 28. 7. 48 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 383).

Przy tej sposobności zwraca się uwagę na rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29. 9. 48 r.:

a) w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali i mieszkań oraz zwolnień od opłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej,
b) o właściwości władz i postępowaniu przy ustalaniu wysokości czynszu oraz przy wymiarze i ściąganiu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U R. P. Nr 49, poz. 374 i 375).

Odnośnie przedsiębiorstw samorządowych zwracam uwagę na wywołanie odpowiednich uchwał rad narodowych, mających na celu likwidację samorz. przedsiębiorstw deficytowych (poza zakładami użyteczności publicznej). Odnosi się to również zarówno do przedsiębiorstw przemysłowo - handlowych, jak też i gospodarstw rolnych oraz ogrodniczych.

Wydatki w przedsiębiorstwach muszą być poddane rewizji, a ceny za usługi przedsięb. muszą być dostosowane do cen wolnorynkowych względnie ceny za usługi muszą być uzgodnione z przepisami obowiązującymi co do cen maksymalnych.

Specjalnie należy poddać rewizji ceny za produkty rolne i ogrodnicze z gospodarstw rolnych i ogrodów, zarówno prowadzonych jako samodzielne gospodarstwa, jako też prowadzonych przy zakładach leczniczych i opiekuńczych. Świadczenia przedsiębiorstw samorządowych włącznie gospodarstw rolnych, leśnych i rybnych, muszą być przeprowadzone przez budżet (patrz między in-

nymi pkt. 14 ust. 3 okólnika Nr 62/48 — Prezydium Wojew. Rady Narodowej z dnia 1. 7. 48 r. — Pozn. Dzien. Wojew. Nr 21, poz. 313.

**XIII.** Wreszcie zwracam uwagę na konieczność wyzyskania wszystkich innych źródeł dochodowych i potraktowania ich jako dochodów budżetowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Do takich np. dochodów budżetowych należy dochód za czynności wykonywane w związku z przymusowym ubezpieczeniem od ognia (§ 18 pkt. 1 rozporz. Min. Skarbu z dnia 20. 4. 48 r. — Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 178).

Do dalszych dochodów budżetów gmin wiejskich należy również wynagrodzenie za wymiar i pobór podatków komunalnych, przypadających na rzecz powiatowych zw. samorządowych, a przyznane im w wysokości 5% pobranych sum, na podstawie art. 44 dekretu o podatkach komunalnych. Wynagrodzenie to jest dla gmin, a nie dla wójtów i sołtysów.

**XIV.** Treść niniejszego okólnika należy omówić natychmiast na odprawach urzędowych, włącznie z zarządami gminnymi gm. miejskich i miejskich oraz na Wydziale Pow.

W wykonaniu niniejszego okólnika Ob. Ob. Starostowie, Prezydenci miast, Burmistrzowie i Wójtowie wydadzą odpowiednie zarządzenia i przedłożą na posiedzeniach samorz. ciał kolegialnych (wydziały, zarządy i rady narodowe) odpowiednie wnioski.

Wojewoda:
w z. (—) Włodzimierz Migoń,
Wicewojewoda.

---

## 754

## OKÓLNIK NR 24 WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 2/149/48

z dnia 18 listopada 1948 r.

**w sprawie szarwarku.**

Do wszystkich
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
łącznie z Ziemią Lubuską.

Ustawa z 26. 3. 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204) zmieniona dekretem z dnia 4. 11. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) łącznie z rozporządzeniem wykonawczym do tej ustawy Min. Spr. Wewnętrznych z 24. 6. 1936 r. (Dz. U. Nr 52, poz. 377), które to przepisy mają dotąd moc obowiązującą, ustanowiły obowiązek świadczeń w naturze na następujące cele:

1. budowę i utrzymanie dróg samorządowych,
2. wykonanie melioracji wodnych, uzasadnionych interesem publicznym oraz utrzymania istnienia urządzeń melioracyjnych o takim samym charakterze,
3. wznoszenie budynków gminnych i gromadzkich,
4. zagospodarowanie i zalesienie nieużytków gminnych i gromadzkich.

Podstawą wprowadzenia obowiązku świadczeń w naturze to uchwały:

a) rad gminnych i miejskich, gdy chodzi o roboty podejmowane w wykonaniu zadań należących do zakresu działania gmin,
b) we wszystkich innych przypadkach — powiat. rad narodowych (art. 10 ustawy z 26. 3. 1935 r.

Uchwały te wymagają, zgodnie z postanowieniem art. 5 § 2 dekretu o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego z 23. 11. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) zatwierdzenia prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

Rozporządzenie moje, które wg art. 8 tejże ustawy określić miało między innymi najwyższe dopuszczalne granice obciążenia świadczeniami w naturze na wszystkie cele łącznie dozwolone, w stosunku do podstawy wymiaru (podatek gruntowy, od nieruchomości i karty rejestracyjne) wydane zostało pod datą 23. 9. 1948 r. (Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 33, poz. 544).

Zwracając uwagę na powyższe podstawowe przepisy w tym zakresie, przypominam i ustalam następujące zasady jakimi należy się w tej sprawie kierować:

1. Obowiązek świadczeń w naturze musi być bezwzględnie wprowadzony wszędzie z wyłączeniem miast wymienionych w § 6 powołanego wyżej mego rozporządzenia.
2. Ze szczególną inicjatywą w zakresie świadczeń w naturze winni wystąpić Ob. Ob. Starostowie wobec powiat. rad narodowych o powzięcie stosowanych uchwał po myśli art. 10 ust. 2 powoł. na wstępie ustawy oraz ustalenia obowiązku dla terenowych rad gmin. i miejskich wszczęcia robót w kierunku wypełnienia zadań należących pod tym względem do zakresu działania gminy.
3. Mimo bowiem zwracania uwagi na obowiązek podejmowania robót, o których mowa w ustawie oraz w uchwale Prez. Wojew. Rady Narodowej z 19. 9. 1947 r. podanej do wiadomości okólnikiem Prezydium WRN. Nr 112/47 z dnia 30. 9. 1947 r. L. 7803/47 Zg, gminy i powiaty, jak wykazały obecnie sprawozdania dotyczące prac szarwarkowych, nie wykorzystały w dostatecznej mierze przysługujących im uprawnień.

Niektóre powiaty z dziwną obojętnością odnoszą się do wykorzystania szarwarku, który przy odpowiednim zorganizowaniu robót mógłby w dużym stopniu przyczynić się

do odbudowy Kraju i podniesienia gospodarczego poszczególnych terenów.

4. Uchwała Prezydium WRN. z 19. 9. 1947 r. ustala kolejność robót wykonywanych przy pomocy szarwarku jak następuje:
   a) prace melioracyjne,
   b) naprawa i utrzymanie dróg i mostów samorz.,
   c) inne prace wymienione w art. 2 powoł. wyżej ustawy z tym, że można je wykonywać dopiero po zaspokojeniu potrzeb wyliczonych pod a) i b).

   Szczególną wagę przywiązuję do robót melioracyjnych i do robót na drogach, pod nadzorem właściwych organów państwowych.

   Do prac melioracyjnych zalicza się również zasypanie rowów przeciwczołgowych.

   Od inicjatywy Ob. Ob. Starostów w dużym stopniu zależeć będzie czy wieś wielkopolska dzięki szarwarkowi w najbliższym już czasie zmieni swój wygląd zewnętrzny, zwłaszcza na odcinku dróg.

5. Niezależnie od podejmowania uchwał stosownie do punktu 2-go nin. okólnika należy przeprowadzić szeroką akcję uświadamiającą obywateli, aby nietylko w granicach uchwał o szarwarku, ale również i powyżej tego obowiązku przeprowadzały u siebie niezbędne roboty.

   Wieś zwłaszcza musi mieć ambicię posiadania chociażby w obrębie zabudowań swoich osiedli, dobrą drogę.

6. Należy natychmiast o ile to do tej pory nie nastąpiło, wywołać uchwałę gmin. i miejskich rad narodowych w kierunku ustalenia stosownie do § 5 mojego rozporządzenia z 23. 9. 1948 r wysokości równowartości pieniężnej za jeden dzień robocizny pieszej.

7. Zwracam uwagę na konieczność podwyższenia świadczeń dla gospodarstw rolnych powyżej przychodowości 60 q żyta o 50% a o 100% powyżej 100 q przychodowości (patrz § 1 pkt. 4c ust. 2 rozporz. mojego z 23. 9. 1948 r. Pozn. Dzien. Wojew. Nr 33/544). Ponieważ rozporządzenie moje ustala górną granicę możliwości podwyższenia stawek, przeto należy w wykonaniu mojego rozporządzenia stosować progresję w zależności od przychodowości.

   Nie należy stosować podwyżki odnośnie:
   a) lasów państwowych i samorządowych,
   b) wszelkich majątków rolnych, będących własnością Skarbu Państwa lub samorządu terytorialnego,
   c) wszelkich majątków będących pod zarządem państwowym lub samorządowym.

8. Zarządy miejskie i gminne, które zajmą się wykonaniem statutów o szarwarku wskażą w swoich obwieszczeniach na moje niniejsze wezwanie, by szarwark był wykonywany istotnie bezpośrednio przez obywateli, na których obowiązek ten ciąży i tylko w wyjątkowych wypadkach uiszczany był w gotówce według wartości zamiennej.

9. Równowartość pieniężna stosownie do art. 6 ustawy oraz § 5 mego rozporządzenia i uchwał gminnych wzgl. miejskich rad nar., zapisuje się jako dochód budżetowy w dz. XI budżetu administracyjnego danej gminy wzgl. miasta.

   O sumę wpłat można przekroczyć symboliczne 1000.— zł przewidzianych w poszczególnych działach zwyczajnego budżetu administracyjnego na wykonanie zastępczych prac szarwarkowych np. budowa budynków gminnych i gromadzkich w dz. I lub w dz. VI (o ile będzie chodzić o szkoły). W dz. V zwyczajnego budżetu administracyjnego — budowę dróg samorządowych, a melioracje w dz. X.

10. Przy tej sposobności zwracam uwagę na przepis § 10 rozporządz. Ministr. Spraw Wewnętrznych z 24. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 377 wg którego m. in. za zgodą organu kierującego wykonaniem robót, obowiązany może zamiast wyznaczonej robocizny — wykonać inną robociznę albo odstanić gminie własność materiału, który byłby potrzebny do wykonania robót.

11. Niewykonany obowiązek szarwarkowy w terminie musi być uiszczony w gotówce, stosownie do ustalonej równowartości po myśli § 5 mego rozporządzenia, przy czym za termin płatności uważa się ostatni dzień okresu w ciągu którego świadczenia miały być wykonane.

    Nieuiszczona w terminie płatności należność jest zaległością podlegającą przymusowemu ściągnięciu od dłużnika w trybie egzekucji administracyjnej, wraz z należnością uboczną, tj. świadczeniem przewidzianym z tytułu nieuiszczenia należności głównej w terminie. (Artykuł 1. 3 i 7 dekretu z 16 5. 46 o zobowiązaniach podatkowych Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

    Przymusowego ściągnięcia ekwiwalentu w gotówce za niewykonane świadczenia szarwarkowe dokonuje się w oparciu o przepisy dekretu z dnia 28. 1. 47 o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24. 7. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 277).

12. Przypominam, że na podstawie postanowień § 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 24. 6. 36 do odwołań w sprawie świadczeń w naturze mają zastosowanie przepisy o odwołaniach w sprawie danin komunalnych.

    W tych wypadkach będą zatem władzą odwoławczą właściwe wydziały powiatowe.

    Władze wymiarowe natomiast mogą odwołanie, o ile uznają je za słuszne, same uwzględnić w granicach do 10.000,— zł

(patrz § 1 rozporządzenia Min. Adm. Publ. i Z. O. z 21. 7. 48 r., Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 273).

13. Powołane w okólniku moim Nr 23 z 13 listopada br. Nr SF. I 2/142/48, Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 41, zasady jakimi należy się kierować przy załatwianiu odwołań i ściąganiu podatku gruntowego oraz od nieruchomości w odniesieniu do biednych podatników, w tym małorolnych, mają również zastosowanie przy ściąganiu zaległości szarwarkowych w gotówce.

Ponadto zwracam uwagę na pismo okólne Min. Adm. Publ. z 28. 9. 48 r. L. dz. S. F. O. 23/48 w sprawie zwalniania inwalidów wojennych od świadczeń osobistych i świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. Urz. M. A. P. Nr 34, poz. 269).

14. Okólnik niniejszy winien być przez Obywateli Starostów natychmiast przepracowany z burmistrzami i wójtami, którym należy udzielić dodatkowych instrukcji.

Wojewoda:
w z. (—) Wł. Migoń,
Wicewojewoda.

---

## 755

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr S. F. I. 1/86/48

z dnia 17 listopada 1948 r.

**w sprawie przestrzegania zarządzeń regulujących gospodarkę samochodową w związkach samorządu terytorialnego.**

Do wszystkich

Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast w Poznaniu, Gnieźnie, Kaliszu, Ostrowie, Lesznie, Gorzowie i Pile Burmistrzów i Wójtów.

W uzupełnieniu mojego pisma okólnego z 6. 11. 48 r. w sprawie akcji oszczędnościowej w związkach samorządu terytorialnego Nr S. F. I. 1/84/48 (Dz. Wojew. Nr 40) wskazuje na pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z 20. 10. 48. r. L. dz. I Org. IX-12/8833/1/48 (Dz. Urz. M. A. P. Nr 37, poz. 291) w sprawie przestrzegania zarządzeń regulujących gospodarkę samochodową. Pismo to ma również zastosowanie w drodze analogii w administracji samorządu terytorialnego. Należy natychmiast — o ile to do tej pory nie nastąpiło — wydać odpowiednie zarządzenia mające na celu ograniczenie wyjazdów do minimum w granicach mojego zarządzenia z 29. 7. 48 r. dotyczącego używania służbowych pojazdów mechanicznych (Pozn. Dz. Wojew. Nr 22, poz. 327 i 326 oraz Nr 25, poz. 380).

Zarządzenia które wydadzą Obywatelowie Starostowie, Prezydenci Miast, Burmistrzowie i Wójtowie muszą uwzględnić także zasady zawarte w piśmie okólnym M. A. P. z 20. 10. 48 r. cyt. na wstępie.

Kontrola używania samochodów rozciągnięta być winna również na kontrolę pojazdów mechanicznych szpitali samorządowych oraz wszystkich innych zakładów i przedsiębiorstw samorządowych.

Zobowiązuję Obywateli Starostów i Prezydentów Miast do osobistego dopilnowania załatwienia niniejszego pisma okólnego w skali powiatu wzgl. miasta wydzielonego.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

---

## 756

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 1/87/48

z dnia 17 listopada 1948 r.

**w sprawie taryf opłat za czynności urzędów stanu cywilnego oraz wydatków na urzędy stanu cywilnego.**

Do wszystkich

Ob. Ob. Starostów Powiatowych,
Prezydentów miast,
Burmistrzów i Wójtów.

Przypominam treść okólnika M. A. P. Nr 59 z 1 lipca 48 r. w sprawie wykonania rozporządzenia z dnia 23 marca 1948 r. o taryfie opłat za czynności urzędów stanu cywilnego i władz nadzorczych L. dz. IV A S C 467/48 — Dz. Urz. M. A. P. Nr 21, poz. 195 — oraz pisma okólnego Wydziału Administracyjnego Urzędu Wojew. z 11. 5. 48 r. Nr AC II 2/13/48 r. dot. zapoznania się przez urzędy stanu cywilnego z rozporządzeniem o zmianie taryfy opłat. Okólnik Ministerstwa winien być ponownie omówiony na posiedzeniach zarządów gmin miejskich i wiejskich, przy czym Ob. Ob. burmistrzowie i wójtowie winni wystąpić z wnioskami wobec zarządów gmin miejskich i wiejskich oraz rad narodowych. Powzięcie uchwał rad narodowych będzie konieczne w przypadku gdyby w budżetach podstawowych na 1948 i 1949 r. nie uwzględniono zaleceń Ministerstwa Administracji Publicznej. W tych przypadkach należy przygotować budżety dodatkowe i przedłożyć je w trybie przewidzianym dla zatwierdzania budżetów dodatkowych władzom nadzorczym.

Zarządy miejskie i gminne przygotowując preliminarz budżetowy w zakresie wynagrodzenia personelu zatrudnionego w administracji samorządowej winny przestrzegać zasad zawartych w pkt. 2 wspomnianego okólnika.

Ponadto zwracam uwagę na właściwy dobór urzędników stanu cywilnego przy uwzględnieniu osób o możliwie wysokich kwalifikacjach.

W zakresie wydatków rzeczowych budżety związków samorządowych winny zawierać odpowiednie kredyty na pomieszczenie i zaopa-

trzenie w sprzęt biurowy oraz na cele wymienione w pkt. 4 i 5 okólnika Ministerstwa Administracji Publicznej.

W związku z powyższym, proszę Ob. Ob. Starostów i Prezydentów miast o złożenie w terminie do **dnia 1 grudnia 1948 r.** sprawozdań z których winno wynikać:

a) czy zarządy gmin miejskich i wiejskich stosują zasady okólnika Ministerstwa Administracji Publicznej w ogólności to jest czy okólnik ten był omawiany z urzędnikami stanu cywilnego,

b) czy urządzono oddzielne pomieszczenie przeznaczone do zawierania małżeństw,

c) w ilu przypadkach przygotowano budżet dodatkowy na cele wymienione w nin. piśmie okólnym.

Wojewoda:

(—) Brzeziński.

---

## 757

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr SF II. 2 c/16/48

z dnia 10 listopada 1948 r.

**dot. obrotu bezgotówkowego.**

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiat., Prezydentów miast w Poznaniu, Gnieźnie, Ostrowie, Kaliszu, Lesznie; Burmistrzów, Wójtów oraz Wydziału Wojewódzkiego.

Stosownie do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61) i rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 maja 1947 roku (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 236), władze i urzędy, przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem Państwa lub samorządu, winny posiadać rachunki dla dokonywania obrotów w formie bezgotówkowej.

Przypominam w tej sprawie poprzednio wydane przeze mnie okólniki i pisma okólne: okólnik z dnia 27 lipca 1946 r., L. dz. SF. II. 2a/46, Nr 27/46 pisma okólne z dnia 21 czerwca 1947 r., L. dz. SF. II. 2c/10/47, oraz z dnia 12-go marca 1948 r., L. dz. SF. II. 2c/5/48.

Polecam, by podległe mi związki samorządowe oraz związki międzykomunalne, które dotychczas nie mają rachunków bieżących, niezwłocznie postarały się o ich otwarcie w jednej z instytucji kredytowej, wymienionej w art. 4 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61).

Stwierdzam równocześnie, że według przepisów art. 5 p. 2 wspomnianego dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym — uczestnicy obrotu bezgotówkowego mogą posiadać poza rachunkiem bieżącym, także rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności.

Tym samorządom terytorialnym, które nie posiadają dotychczas rachunków czekowych w P. K. O., zalecam ich otwarcie w P. K. O. Oddział w Poznaniu — Plac Wolności 3 — bezpośrednio, bądź za pośrednictwem najbliższego urzędu pocztowego.

Wojewoda:

w z.: (—) Włodzimierz Migoń,

Wicewojewoda.

---

## 758

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr S. G. I. 12/3/48

z dnia 9 listopada 1948 r.

**w sprawie zwolnienia od opodatkowania imprez sportowych na cele W. F. i P. W.**

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych,
Prezydentów i Burmistrzów Miast
oraz Wójtów.

W sprawie zwolnienia od opodatkowania imprez sportowych na cele W. F. i P. W. Urząd Wojewódzki podaje poniżej treść uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej, powziętej na posiedzeniu w dniu 4. 10. 1948 r., do wiadomości i wykonania.

„Uchwałę Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 18. 9. 1947 r. (pkt. 12 porządku obrad), zmienioną uchwałą z dnia 18. 11. 1947 r. (pkt. 11 porządku obrad) nakładającą na imprezy sportowe na terenie województwa poznańskiego podatek na cele Wojewódzkiej Rady W. F. i P. W. we wysokości 5% od biletu wstępu — uchyla się".

Uchwała Wojewódzkiej Rady Narodowej obowiązuje od zaraz i należy ją bezwzględnie stosować przez zwolnienie w przyszłości od opodatkowania wszelkich imprez sportowych na cele W. F. i P. W.

Poprzednie uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 18. 9. 1947 i 18. 11. 1947 r. w tej sprawie, które powyższą uchwałą zostały uchylone, podał Urząd Wojewódzki Poznański do wiadomości wszystkim związkom samorządowym przy pismach tut. z dnia 26. 9. 1947 r. Nr S. F. I. 2/77/47 r. oraz z dnia 15. 12. 1947 r. Nr S. G. I. 12/1/47 r.

Za Wojewodę:

(—) Mgr St. Maciejewski,

Naczelnik Wydz. Samorząd.

---

## 759
## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr PHH IV/3-40/48
z dnia 9 listopada 1948 r.
**dotyczące akcji ziemniaczanej.**

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów miast wydzielonych.

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu — Departament Obrotu Artykułami Rolnymi z dnia 6. 11. 48 r., l. dz. AR/II/58/48 — Urząd Wojewódzki uchyla obowiązek składania tygodniowych raportów o sytuacji ziemniaczanej, wprowadzony pismem tut. z dnia 29. 11. 48 r. Nr PHH IV/2-402/48, opublikowanym w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 34, poz. 583.

Jednocześnie nadmienia się, że w związku z wyjaśnieniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 2. 11. 48 r. dopuszcza się bezpośredni zakup ziemniaków od producenta przez Przemysł Ziemniaczany.

Za Wojewodę:
(—) Mgr Inż. J. Ulatowski,
Naczelnik Wydziału.

---

## 760
## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr S. G. I 11/23/48.
z dnia 6 listopada 1948 r.
**dot. przekazania samorządowych zakładów elektrycznych zjednoczeniom energetycznym.**

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych Prezydentów Miast Wydzielonych i Burmistrzów Województwa Poznańskiego.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 lipca 1948, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o zakresie uprawnień zjednoczeń energetycznych przy wykonywaniu zarządu i eksploatacji zakładów elektrycznych oraz o sposobie i trybie przejmowania zakładów elektrycznych przez te zjednoczenia (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 235) Urząd Wojewódzki podaje poniżej do wiadomości wyjątki z instrukcji Centralnego Zarządu Energetyki, dotyczącej sposobu i trybu przejmowania zakładów elektrycznych przez zjednoczenie energetyczne w zarząd i eksploatację.

Wytyczne zawarte w instrukcji należy traktować jako pomoc ułatwiającą praktyczne wykonanie zadań, ciążących na związkach samorządowych jako właścicielach wzgl. użytkownikach zakładów elektrycznych.

Za Wojewodę:
(—) Mgr St. Maciejewski,
Naczelnik Wydz. Samorząd.

*

Centralny Zarząd Energetyki.

Dotyczy sposobu i trybu przejmowania zakładów elektrycznych przez zjednoczenia energetyczne w zarząd i eksploatację na podstawie ustawy z 4. 7. 47 r. o plan. gosp. en.

Przejmowanie zakładów elektrycznych w zarząd i eksploatację na podstawie art. 7 ustawy z 4. 7. 47 r. o plan. gospod. energet. (Dz. U. Nr 52 poz. 271) i sporządzenie aktów przejęcia i aktów opisowo-inwentaryzacyjnych powinna się odbywać w sposób określony rozporządzeniem z dnia 5. 7. 48 r. (Dz. U. Nr 34, poz. 235), nazywanym dalej w skróceniu „rozporządzeniem".

W szczegółach praktycznego wykonania i przy rozstrzyganiu niektórych wątpliwości, Centralny Zarząd Energetyki zaleca posiłkowanie się poniższymi wytycznymi.

Wszystkie zawiadomienia o dacie i miejscu przejęcia i sporządzenia aktu, bez względu czy chodzi o zakład mający być przejętym, czy już przejęty i bez względu na datę wyznaczoną do przejęcia, powinny być tak wysłane, aby adresaci otrzymali je przed dniem 23 września 1948 i aby zjednoczenie miało potwierdzenie odbioru.

Terminy przejęcia należy wyznaczyć możliwie najrychlejsze, tak jednak, aby wyznaczony termin mógł być dotrzymany i aby między datą doręczenia zawiadomienia a datą przejęcia zachowany był odstęp przynajmniej 2-tygodniowy (§ 5 ust. 2 rozp.).

Miejsce przejęcia należy oznaczyć, o ile można, w miejscowości, gdzie ma swoje biuro kierownictwo zakładu, podlegającego przejęciu. Pożądaną jest rzeczą do zawiadomienia o dacie i miejscu przejęcia zakładu dołączyć projekt aktu przejęcia, albo przed datą przejęcia wysłać go właścicielowi (i ew. użytkownikowi) zakładu.

Co do zakładów elektrycznych, oddanych przez właścicieli w swoim czasie w użytkowanie z mocy umów, np. umów dzierżawnych, zawiadomienie o dacie i miejscu przejęcia trzeba doręczyć w terminie także użytkownikowi.

Niezależnie od przygotowania kalendarza przejęć należy niezwłocznie zwrócić się do właścicieli zakładów podlegających przejęciu.

a) o dane co do oznaczenia w księgach wieczystych nieruchomości, wchodzących w skład zakładu, i o dostarczenie odpowiednich odpisów z ksiąg wieczystych i ew. z akt katastralnych, oraz dostarczenie planów tych nieruchomości, albo umożliwienie Zjednoczeniu w inny sposób zaznajomienia się z nimi;
b) o dostarczenie lub udostępnienie Zjednoczeniu tekstów umów o pracę, układów zbiorowych pracy, statutów lub t. p. normujących stosunki służbowe z pracownikami;
c) o dostarczenie listy personelu zakładu, wykazującej imiona, nazwiska, adresy i funkcje, wysokość wynagrodzeń i wszelkich świad-

czeń, daty przyjęcia do pracy, ew. dane co do wypowiedzenia stosunku pracy;

d) o dostarczenie lub udostępnienie umów najmu lub dzierżawy budynków, lokali i in. obiektów, zajmowanych na cele zakładu elektrycznego, jego magazynów, transportu, biur i mieszkań pracowniczych.

Jeżeli właściciel zakładu nie posiada dokumentów z ksiąg wieczystych, albo planów — trzeba na zasadzie uzyskanych informacji co do oznaczenia nieruchomości w księgach wieczystych, podjąć niezwłocznie starania o takie dokumnty w sądzie prowadzącym księgi wieczyste z uwagi na to, że szybkie ich uzyskanie jest zwykle trudne.

Niewzięcie udziału przez przedstawicieli właściciela i użytkownika w sporządzaniu aktu przejęcia (lub aktu opisowo-inwentaryzacyjnego) nie wstrzymuje dokonania czynności przejęcia jako też sporządzenia aktu, oraz nie wpływa na ich ważność i skuteczność.

Przedstawiciele Zjednoczenia niezwłocznie zarządzą:

a) oznajmienie o przejęciu zakładu całemu personelowi przejętego zakładu — najlepiej kurendą na piśmie, podpisaną przez przedstawicieli Zjednoczenia i o ile możności przedstawicieli właściciela zakładu,, której to kurendy przeczytanie pracownicy potwierdzą wyraźnymi podpisami;

b) stwierdzenie salda kasowego, porównanie go ze stanem książkowym i sporządzenie protokołu z tych czynności, który podpiszą przedstawiciele Zjednoczenia (i ew. przedstawiciele właściciela lub użytkownika zakładu), dokonywując zarazem odpowiednich adnotacji w książkach i asygnatariuszach kasowych;

c) wstrzymanie przelewów na rzecz właściciela lub dotychczasowego użytkownika zakładu bez zgody Zjednoczenia;

d) zawiadomienie banków, w których zakład elektryczny ma swe rachunki oraz dłużników zakładu elektrycznego o przejęciu zakładu eletrycznego wraz z wszelkimi prawami (art. 8 ustawy z 4. 7. 47 r. o planowej pospodarce energetycznej, (Dz. U. Nr 52, poz. 271) przez Zjednoczenie Energetyczne danego okręgu;

e) dokonanie w książkach i asygnatariuszach magazynowych odpowiednich adnotacji, które podpiszą przedstawiciele Zjednoczenia, oraz ew. przedstawiciele właściciela (użytkownika) zakładu;

f) zawiadomienie kas samorządu, które przyjmowały wpłaty za energię elektryczną aby płatników kierowały do kasy zakładu elektrycznego;

g) zawiadomienie odbiorców energii o przejęciu zakładu przez Zjednoczenie i o sposobie dokonywania wpłat;

h) przystąpienie przez personel zakładu elektrycznego, w razie potrzeby z pomocą innego personelu Zjednoczenia, pod nadzorem komisji przewidzianej w akcie przejęcia, do prac nad sporządzaniem dokładnego opisu zakładu elektrycznego z wymienieniem gruntów (zgodnie z księgami wieczystymi), budynków i urządzeń technicznych biurowych i transportowych, spisu inwentarza zakładu elektrycznego; wykazu praw i zobowiązań, o których mowa w art. 8 ustawy z 4. 7. 47 r. o plan gosp. energ.

Przy wykonywaniu prac, o których mowa wyżej należy mieć na względzie co następuje:

a) opis nieruchomości, wchodzących w skład zakładu elektrycznego powinien być oparty o ile możności na dokumentach, planach itp. materiałach przede wszystkim z ksiąg wieczystych; jeżeli przeto Zjednoczenie posiada tego rodzaju materiały, a brak ich na miejscu, wypadnie zaopatrzyć w te posiadane materiały personel, mający przygotować opis, albo komisję, mającą nadzorować prace tego personelu;

b) w opisie i spisie inwentarza należy — w myśl przepisu § 6 ust. 3 rozporządzenia — wyodrębnić maszyny, urządzenia lub inne składniki i w ogóle przedmioty nie należące do właściciela zakładu, a w szczególności włączone do zakładu po dniu 1 września 1939 r. wskazując zarazem, w miarę możności, skąd, kiedy, przez kogo i z jakich powodów przedmioty te włączono do zakładu; będzie to dotyczyło w szczególności przedmiotów zainstalowanych przez Zjednoczenie;

c) do wykazu praw i zobowiązań (§ 6 ust. 2 lit. f rozporządzenia) należy włączyć prawa i zobowiązania nie tylko pieniężne wchodzące do bilansów i nie tylko wymagalne już, lecz także prawa i zobowiązania, których przedmiotem są świadczenia niepieniężne. do bilansów niewchodzące i także wymagalne w przyszłości, jak np. prawa wynikające z najmu i dzierżawy budynków, lokali i in. obiektów zajmowanych na cele zakładu elektrycznego, jego magazynów, transportu, biur i mieszkań pracowniczych; wobec tego wykaz powinien być oparty nie tylko na materiałach bilansowych, ale także na umowach, bez względu na to, czy zawarte zostały w formie dwustronnie podpisanych aktów, czy doszły do skutku w trybie wymiany korespondencji (w zasadzie — nawet jeżeli zawarte zostały ustnie przez upoważnionych reprezentantów stron, wyjąwszy umowy, których ważność jest ustawowo uzależniona od formy pisemnej);

d) w wykazie praw i zobowiązań powinny być wyszczególnione w oparciu o księgi rachunkowe i umowy wierzytelności i w ogóle prawa do świadczeń, które służyły właści-

cielowi zakładu elektrycznego w związku z posiadaniem i prowadzeniem tego zakładu, bez względu na rodzaj i charakter tych świadczeń i bez względu na osobę zobowiązanego; natomiast zobowiązania należy wyszczególnić tylko te, o których mówi art. 8 ustawy z 4. 7. 47 r. o plan gosp. energet., a więc: zobowiązania o charakterze publiczno-prawnym i zobowiązania na rzecz osób prawnych prawa publicznego (wobec czego wejdą tu w rachubę w szczególności zobowiązania z tytułu podatków i opłat państwowych i komunalnych, obowiązkowych składek z tytułu przymusowych ubezpieczeń budynków od ognia i ubezpieczeń społecznych, oraz wszelkie inne zobowiązania względem Państwa, związków samorządu terytorialnego i samorządu gospodarczego lub zawodowego, instytucji ubezpieczeń przymusowych, banków państwowych, przedsiębiorstw państwowych, zrzeszeń i spółek przymusowych, jak np. spółek wodnych, związków międzykomunalnych), wreszcie — wszelkie zobowiązania w przedmiocie dostawy energii elektrycznej (bez względu na to kogo dotyczą), oraz zobowiązania mające swe źródło w stosunku pracy. Co do tych ostatnich to przedmiotem ich mogą być świadczenia niepieniężne. Świadczenia takie też trzeba wymienić w wykazie zobowiązań, podlegających przejęciu, pomimo, że nie wszystkie one będą mogły być wykonane przez Zjednoczenie; tę niemożność bowiem wypadnie zrekompensować pracownikowi, dopóki nie nastąpi unormowanie wynagrodzenia na stałe na zasadach przyjętych w Zjednoczeniu. Jeżeli takim świadczeniem będzie np. korzystanie (ew. bezpłatne) z mieszkania, Zjednoczenie zapewni sobie możność wykonania tego zobowiązania, zamieszczając prawo do dysponowania tym mieszkaniem w wykazie praw, podlegających przejęciu. Zobowiązania do świadczeń emerytalnych, o ile obciążały właściciela zakładu elektrycznego z mocy umowy, statutu lub t. p., też oczywiście ulegają przejęciu;

e) w opisie i spisie inwentarza powinno być to, co znajduje się na miejscu w dacie przejmowania zakładu; jeżeli jednak okazałoby się, że pewne przedmioty usunięto bez uzasadnionych powodów z zakładu w okresie od 8 sierpnia 1947 r., należy sporządzić ich wykaz z zaznaczeniem, kiedy je usunięto, w zakończeniu zaś wykazu zamieścić ustalenie, że przedmioty te podlegają przejęciu przez Zjednoczenie; wykaz ten będzie podlegał dołączeniu do aktu przejęcia, jako jego część składowa;

f) urządzenia oświetlenia ulicznego, o ile są całkowicie wyodrębnione tak, że z urządzeń tych nie potrzebuje korzystać zakład elektryczny, lecz może do nich dostarczać energię w warunkach umożliwiających odpowiednie mierzenie ilości energii i obliczanie należności za nią, mogą być pozostawione gminie, w przeciwnym razie podlegają przejęciu i powinny wejść do opisu i spisu inwentarza;

g) spis inwentarza powinien, o ile możności, o tyle dokładnie oznaczać przedmioty majątkowe, aby można było oszacować wartość tych przedmiotów, wycenienie przy sporządzaniu spisu tego nie jest konieczne, ale jest pożądane, ile że prędzej czy później będzie potrzebne do księgowań i bilansu; wyceniać należy zgodnie z wycenami, przyjętymi przez właściciela zakładu do bilansu na dzień 31 grudnia 1947 r.,

h) gotowizna w kasie, sumy na rachunkach w bankach i wszelkie wierzytelności pieniężne, w szczególności w stosunku do odbiorców energii, również podlegają przejęciu przez Zjednoczenie, chodzi bowiem o prawa, przechodzące na Zjednoczenie z mocy art. 8 ustawy o plan. gosp. energ.

W przypadkach, gdy zakład elektryczny, należący do związku samorządowego nie stanowi przedsiębiorstwa, lecz jest prowadzony we wspólnym zarządzie z innymi samorządowymi zakładami użyteczności publicznej (jak gazownia, wodociągi i kanalizacja, tramwaje, zakład oczyszczania miasta, kąpieliska itp.) czy to wyodrębnionymi spośród innych agend gminy pod wspólnym zarządem miejskich zakładów użyteczności publicznej, czy też niewyodrębnionymi nawet w taki sposób, sprawa przejęcia zakładu elektrycznego będzie wymagała specjalnego potraktowania.

Wypadnie wtedy rozstrzygać, która ze stron interesowanych, w jakiej części i na jakich zasadach ma korzystać w szczególności:

a) z personelu, który obsługiwał różne zakłady użyteczności publicznej, a wśród którego mogą być zarówno osoby na stanowiskach kierowniczych jak i personel niższych stopni, jak np. inkasenci, maszynistki, ślusarze, szoferzy, woźni,

b) z pomieszczeń, które służyły wspólnie do celów różnych zakładów takich, jako to: dla biur, warsztatów, magazynów, garaży lub wozowni, mieszkań służbowych, a w poszczególnych przypadkach- i z terenów niezabudowanych, służących do wspólnego użytku,

c) ze środków transportowych, jak: samochody, konie, wozy, dźwigi, bocznica kolejowa, relsy, wagoniki, taczki, oraz z urządzeń, przyrządów i narzędzi różnych, używanych nie tylko przy prowadzeniu zakładu elektrycznego,

d) z materiałów magazynowych, zwłaszcza nadających się dla różnych zakładów, z paliwa, olejów, smarów,

e) z funduszów rezerwowych i lokat bankowych oraz z gotówki w kasie.

Przy rozstrzyganiu należy mieć na względzie, że ustawa z 4 lipca 1947 r. o plan. gospod. energ. postanawia przejęcie zakładów elektrycznych przez Zjednoczenia Energetyczne w zarząd i eksploatację na rachunek Zjednoczeń, nie zaś przejęcie tych zakładów na własność Zjednoczeń. Przejęciu więc we władanie Zjednoczenia powinny podlegać te przedmioty majątkowe, którymi władanie jest potrzebne do prawidłowego zarządu i eksploatacji zakładu (spośród nich zresztą takie przedmioty, z których korzystanie polega na ich zużyciu (jak paliwo, oleje, smary, a także gotówka pieniężna), staną się własnością Zjednoczenia, podobnie jak tego rodzaju przedmioty otrzymane tytułem pożyczki).

Zasadą zaś przewodnią powinien być wzgląd na dobro ogólne, wymagający takich załatwień, które — przy zastosowaniu ustawy, nakazującej objęcie zakładów elektrycznych użyteczności publicznej, związanych z państwową lub okręgową siecią elektryczną, w zarząd i eksploatację przez Zjednoczenia Energetyczne — najlepiej zabezpieczałyby nieprzerwane i prawidłowe działanie wszystkich w grę wchodzących urządzeń użyteczności publicznej.

Materiały magazynowe, paliwo, oleje, smary etc. o ile były przeznaczone specjalnie dla zakładu elektrycznego, powinno przejąć Zjednoczenie Energetyczne. Poza tym — wypadnie przeprowadzić racjonalny podział.

Co do funduszów rezerwowanych i lokat bankowych oraz gotowizny w kasie wypadnie zbadać o ile można, w jakiej części uznać się je powinno za przeznaczone na potrzeby zakładu elektrycznego. Jeżeli np. badanie to wykaże, że pewna kwota z sum tych przeznaczona jest na amortyzacje, inwestycje lub remonty w części elektrycznej przedsiębiorstwa, na zakup materiałów elektrotechnicznych dla zakładu elektrycznego, na płace pracowników tego właśnie zakładu, zasadne będzie objęcie tej kwoty spisem inwentarza, względnie wykazem praw, podlegających przejęciu przez Zjednoczenie.

Te z przedmiotów majątkowych, które Zjednoczenie przejmie w swoje władanie, wejdą do spisu inwentarza, podlegającego dołączeniu do aktu przejęcia. Te zaś, co do których Zjednoczeniu służyć ma tylko współkorzystanie, trzeba będzie objąć wykazem praw, o którym mowa pod lit. f) w ustępie 2-gim paragrafu 6 rozporządzenia, a który tym sposobem ustali to współkorzystanie. Trzeba też będzie co do nich podać w tym wykazie zakres, sposób i czas trwania tego współkorzystania.

W wykazie praw znaleźć się też powinny prawa do wykonywania przez zarząd gminy, na rachunek Zjednoczenia, pewnych czynności, zastrzeżone w przypadkach niemożności zapewnienia przejętemu zakładowi elektrycznemu wystarczającego personelu. Tu również wypadnie określić zakres i czas trwania takiego prawa.

To samo wreszcie stosuje się odpowiednio do prawa korzystania z pomieszczeń w budynkach, nie przejmowanych we władanie Zjednoczenia.

Dla zakładów elektrycznych, już objętych przez Zjednoczenie, sporządza się akt opisowo-inwentaryzacyjny według stanu z daty objęcia przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 5 i 6 rozporządzenia co do terminów postępowania i treści aktu (§ 7 rozporządzenia).

W przypadkach gdy chodzi o zakłady elektryczne, które na mocy ustawy z 3 stycznia 1946 r. o przej. na własność Państwa podst. gał. gospod. narod. (Dz. U. Nr 3, poz. 17), ulegały przejęciu na własność Państwa tylko częściowo ze względu, że część przedsiębiorstwa lub część udziału majątkowego w nim stanowi własność związków samorządowych, międzykomunalnych, spółdzielni albo związków spółdzielni (art. 3. ust. 2 wymien. ustawy), przejęcie w zarząd i eksploatację przez Zjednoczenie Energetyczne w myśl ustawy z 4 lipca 1947 r. o plan. gospod. energ. z zachowaniem prawa własności przy dotychczasowym właścicielu, będzie dotyczyło części, pozostawionej temu właścicielowi orzeczeniem Ministra o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa.

W aktach przejęcia i aktach opisowo-inwentaryzacyjnych będzie w takich przypadkach wymieniona jako przedmiot przejęcia, część pozostawiona na własność dotychczasowemu właścicielowi (dokładnie według orzeczenia, wydanego na podstawie ustawy z 3 stycznia 1946 r.).

Przejęcie już zakładu elektrycznego przez Zjednoczenie na podstawie umowy z właścicielem zakładu nie zwalnia od sporządzenia aktu przejęcia według wymagań rozporządzenia z 5 lipca 1948 r. W przypadkach takich w akcie przejęcia jako data przejęcia podana będzie data, w której nastąpiło przejęcie na podstawie umowy. Umowy rozwiązywać nie ma przy tym potrzeby; gdyby jednak postanowienia jej były niezgodne z przepisami ustawy lub rozporządzenia, byłoby pożądane stwierdzić obustronnym lub ewent. jednostronnym oświadczeniem, że umowa ta nie ma mocy obowiązującej.

W sprawach zakładów, stanowiących własność międzykomunalnych związków elektryfikacyjnych najwłaściwiej będzie spowodować — powołując się na okólnik Min. Admin. Publ. Nr 43 z 22 września 1945 r. p. 3 na okoliczność, że związki te tracą rację bytu wobec przepisów art. 6 i 7 ustawy z 4 lipca 1947 r. o plan. gosp. energ. — rozwiązanie związku, zarządzenie jego likwidacji i zamianowanie komisarza likwidacyjnego.

———

## 761

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

Nr Wet. III/1 b - 17/48.

z dnia 12 listopada 1948 r.

**dot. przestrzegania przepisów regulaminowych rzeźni.**

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych Województwa Poznańskiego oraz Ekspozytury Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie.

Stosownie do pisma Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 października br., Nr. W. H. I-18/42 — Urząd Wojewódzki wyjaśnia, co następuje:

Ze sentencji pisma okólnego z dnia 14 lipca 1948 Min. Administracji Publ. (Dz. U. Min. Admin. Publ. Nr 23, poz. 209) wynika, że regulaminy dla publicznych rzeźni samorządowych winny przewidywać jako godziny uboju tylko godziny w porze dziennej, i że odnośne władze samorządowe są obowiązane przestrzegać wyznaczonych w regulaminie terminów uboju. W wyjątkowych wypadkach, gdy zachodzi istotnie konieczna potrzeba dopuszczenia zwierzęcia do uboju, można zezwolić na ubój w godzinach poza regulaminowych. Dotyczy to przypadków, gdy z powodu choroby zwierzęcia zachodzi konieczność poddania go jak najrychlejszemu ubojowi, a nadto tych przypadków, gdy z powodu doprowadzenia do uboju większej ilości zwierząt, ubój nie może być dokończony w godzinach przewidzianych regulaminem.

Za Wojewodę:
(—) Dr Krygicz,
Naczelnik Wydziału Weteryn.

---

## 762

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

Nr Pom. K. III-3/30/48

z dnia 18 listopada 1948 r.

**dot. należności taryfowych za sprawdzenie planów urządzeń przemysłowych.**

Wszystkim Rereratom Pomiarów Starostw Powiatowych i Biurom Pomiarów przy Zarządach Miejskich.

W związku z wyjaśnieniem Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 9 października 1948 roku, L. dz. K. G. K. 4/24, Urząd Wojewódzki zarządza, co następuje:

1. Za sprawdzenie przez referaty pomiarów planów urządzeń przemysłowych (pismo okólne Nr 10 z dnia 25 maja 1948 Dz. Urz. G. U. P. K. Nr 4, poz. 36), należy pobierać należności taryfowe w przypadkach przewidzianych w cytowanym piśmie okólnym w pkt.:
   1 a) według przepisu § 5 cz. I zarządzenia z dnia 10 kwietnia 1948 r. o opłatach za czynności urzędowe (Dz. Urz. G. U. P. K. Nr 2/48, poz. 18).
   1 b) 1. według pkt. B 10 części II taryfy opłat,
   1 b) 2. według rozdz. A cz. II taryfy opłat.
2. Sprawdzenie planów może być dokonane po uiszczeniu przez stronę zamawiającą przybliżonej należności taryfowej stosownie do przepisu § 9 instrukcji o sposobie pobierania i zarachowania opłat (Dz. Urz. G. U. P. K. Nr 6/46, poz. 102).

Odstąpienie od powyższego przepisu wymagałoby zgody Ministerstwa Skarbu i Najwyższej Izby Kontroli, toteż Główny Urząd Pomiarów Kraju nie może zezwolić na wykonywanie prac bez uprzedniej wpłaty zaliczki w przybliżonej należności.

Za Wojewodę:
(—) Mgr inż. Korus Feliks,
Naczelnik Wydziału

---

## 763

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 1 a/1/48

z dnia 15 listopada 1948 r.

**w sprawie pełnienia funkcji kasjerów przez wójtów gminnych i sprawy kasowe.**

Do

wszystkich Starostów, Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów.

Okólnik Nr 74 Ministra Administracji Publ. z dnia 25 sierpnia 1948 r. w sprawie pełnienia funkcji kasjerów przez wójtów gminnych L. dz. SF. IV. 0/9/48 (Dz. Urzęd. M. A. P. Nr 29, pozycja 240), ustala między innymi jako zasadę, że wójtowie nie powinni pełnić funkcji kasjerów z wyjątkami, o których mowa w pkt. 2 wspomnianego okólnika.

Urząd Wojewódzki przypomina wymienione pismo okólne i zobowiązuje wszystkie Zarządy gminne do wydania, o ile to do tej pory nie nastąpiło, odpowiednich zarządzeń.

Z uwagi na to, że końcowa część wspomnianego wyżej pisma okólnego Min. Admin. Publ. (dotyczącą uzgodnienia kasy i zamykania kasy ogniotrwałej) odnosi się również do wszystkich innych związków samorządowych, Urząd Wojewódzki poleca obyw. obyw. Starostom, Prezydentom miast i Burmistrzom wydanie ze swej strony odpowiednich pouczeń podległemu personelowi, zatrudnionemu w kasowości, względnie rachunkowości zw. samorząd.

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę na końcowe zdanie pisma okólnego M. A. P. z dnia 25 sierpnia 1948 r. i zobowiązuje Ob. Ob. Starostów do złożenia w terminie nieprzekraczalnym do dnia **28 listopada 1948 r.** sprawo-

zdania o wykonaniu niniejszego okólnika z podaniem liczby gmin, w których Wójtowie nadal pełnić będą obowiązki kasjerów gmin. Obyw. Obyw. Starostowie Ziemi Lubuskiej prześlą sprawozdanie do Ekspozytury Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie.

Za Wojewodę:
(—) Mgr Maciejewski,
Naczelnik Wydz. Samorządowego.

## 764

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 1/84/48

z dnia 17 listopada 1948 r.

**w sprawie akcji oszczednościowej w związkach samorz. terytorialnego.**

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast wydziel. w Poznaniu, Gnieźnie, Kaliszu, Gorzowie i Pile oraz Prezydentów miast w Ostrowie i Lesznie.

Wobec tego, że zapowiedziany w pkt. 8 pisma okólnego Wojewody Poznańskiego z dnia 6 listopada 1948 r. (Pozn. Dziennik Wojew. Nr 40, poz. 735) w sprawie oznaczonej w nagłówku okólnik Urzedu Wojewódzkiego Nr 23 z 13 listopada br. nie ukazał sie dotychczas w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim (ukazał sie w miedzyczasie w Nr 41, poz. 753 — przypisek Redakcji —), przesuwa się termin nadsyłania sprawozdań dot. akcji oszczędnościowej do dnia **27 listopada br.**

Równocześnie zarzadza sie złożenie tego sprawozdania — odnośnie pkt 7 cyt. na wstepie pisma — na formularzach oddzielnych dla miast wydzielonych, powiatowych zwiazków samorzadowych, miast niewydzielonych oraz gmin wiejskich według przesłanego oddzielnie wzoru.

Za podstawe przyjąć należy kredyty zawarte zarówno w uchwalonych budżetach podstawowych jak i dodatkowych na 1948 r.

Za Wojewodę:
(—) Mgr St. Maciejewski,
Naczelnik Wydz. Samorządowego.

## 765

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 5 b/60/48

z dnia 18 listopada 1948 r.

**w sprawie postępowania przy ubieganiu sie związków samorządowych o dotacje i pożyczki z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego.**

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Pow., Prezydentów miast wydzielonych w Poznaniu, Gnieźnie, Kaliszu, Gorzowie i Pile, oraz Prezydentów miast w Ostrowie i Lesznie.

W uzupełnieniu okólnika Wojewody Poznańskiego Nr 23 z 13 listopada 48 r. w sprawie wyzyskania wszystkich źródeł dochodowych i sposobu ich wyzyskania, zwłaszcza zaś pkt. XI Urząd Wojewódzki wskazuje na poniższy okólnik Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Nr 127/48 z 15 listopada 48 r. L. dz. 11412/48, K. dot. postępowania przy ubieganiu się związków samorządowych o dotacje i pożyczki z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego. Z okólnikiem tym stanowiącym część integralną nin. pisma okólnego należy się dokładnie zapoznać i przestrzegać zasad w nim zawartych.

Za Wojewodę:
(—) Mgr St. Maciejewski,
Naczelnik Wydz. Samorządowego.

*

Prezydium
Wojew. Rady Narodowej
w Poznaniu
L. dz. 11412/48-K

Poznań, dnia 15 listopada 1948

**Okólnik Nr 127/48.**

Do

Prezydiów wszystkich Rad Narodowych województwa poznańskiego.

Przedmiot: postępowanie przy ubieganiu się związków samorządowych o dotacje i pożyczki z Samorz. Funduszu Wyrównawczego.

Stwierdzono, że nie wszystkie związki samorzadowe ubiegajace się o dotacie wzgl. pożyczki z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego, stosuja się do zasad zawartych w uchwale Rady Państwa Nr 50/48 z dnia 3. 4. 1948 oraz okólniku Nr 31 Kancelarii Rady Państwa z dnia 10. 4. 1948 L. dz. 11982/XI/F/1192/48 (Monitor Polski z dnia 10. 4. 1948 Nr 36, poz. 347) w sprawie trybu postępowania przy ubieganiu się zwiazków samorzadowych o dotacie i pożyczki z Samorzadowego Funduszu Wyrównawczego. Przedkładane podania o dotacie wzgl. pożyczki nie odpowiadają w szczególności wymogom pkt. 22—24 cytowanej uchwały, są opracowane zbyt powierzchownie i niedostatecznie uzasadnione, a dołączony materiał dowodowy jest niejednokrotnie już nieaktualny i niekompletny, przez co nie oddaje właściwego obrazu stanu gospodarki finansowej danego związku samorządowego. Braki te powodują niepotrzebną wymianę korespondencji i opóźniają załatwienie sprawy.

Podania takie nie mogą być przez Prezydium Wojew. Rady Narod. wysłane do Samorządowego Funduszu Wyrównawczego, gdyż Samorząd. Fundusz Wyrównawczy niekompletnych wniosków w ogóle nie rozpatruje, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej musi je przeto zwracać do uzupełnienia, przez

co powstaje niepotrzebna zwłoka na szkodę interesu odnośnego samorządu i wyłącznie z jego winy.

W celu usprawnienia procedury załatwienia podań o dotacje i pożyczki, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wyjaśnia:

1. Podania wszystkich związków samorządu terytorialnego o przyznanie dotacyj i pożyczek z Samorządowego Funduszu Wyrownawczego winny być adresowane do Kancelarii Rady Państwa i kierowane do Prezydium Wojew. Rady Narodowej za pośrednictwem prezydiów powiatowych rad narodowych a w odniesieniu do miast wydzielonych — za pośrednictwem prezydiów miejskich rad narodowych tych miast.

2. Do podania o dotacje należy dołączyć:
   a) wyczerpujące uzasadnienie wraz z treściwym opisem sytuacji i gospodarki zainteresowanego związku samorządowego,
   b) preliminarz budżetowy na okres bieżący łącznie z budżetami zakładów i przedsiębiorstw,
   c) roczne sprawozdanie rachunkowe za okres ubiegły wraz z odpisem protokołu Komisji Kontroli Społecznej z kontroli tego sprawozdania, zawierającego uwagi do ewtl. przekroczeń oraz inne wskazania, (art. 62 ustawy z dn. 23. 3. 33 o częściowej zmianie ustroju samorządu teryt. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 294) i art. 17 § 1 ustawy z dnia 11. 9. 1948 o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. z r. 1946 Nr 3, poz. 26),
   d) wyciąg z protokołu rady narodowej w sprawie przyjęcia sprawozdania rachunkowego za rok ubiegły i udzielenia absolutorium na wniosek Komisji Kontroli Społecznej,
   e) bilans brutto księgi głównej na ostatni dzień ubiegłego miesiąca.

3. Do podania o pożyczkę należy dołączyć oprócz danych wymienionych w pkcie 2-gim:
   a) wykaz majątku związku samorządowego,
   b) wykaz zobowiązań krótko i długoterminowych z podaniem sum zadłużenia, terminu płatności i oprocentowania według stanu na ostatni dzień ubiegłego miesiąca,
   c) uchwałę właściwej rady narodowej w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

4. Jeżeli powiatowy związek samorządowy występuje o dotacje lub pożyczki dla gmin wiejskich i miejskich, winien w takim razie dołączyć do podania oprócz danych dotyczących powiatowego związku również dane dotycz. gmin wiejskich i miejskich (pkt. 2 i 3).

5. Prezydia rad narodowych przed przesłaniem wniosków o dotacje i pożyczki do Prezydium Wojew. Rady Narodowej. zobowiązane są wnioski te — przed wydaniem swej opinii — starannie przepracować a dołączony do nich materiał dowodowy dokładnie i wyczerpująco zanalizować, mając na uwadze, czy zgłoszone podania odpowiadają warunkom, zawartym w pkt. 14—17 uchwały Rady Państwa Nr 50/48 z dnia 3. 4. 1948 r.

   Należy przy tym dopilnować, aby podania były zaopatrzone w materiał. wymagany w pktach 2 i 3 niniejszego okólnika. Podania oraz wszystkie załączniki winny być przedłożone Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w podwójnym wykonaniu.

6. Opinie prezydiów rad narodowych, wydane na podstawie bezpośredniej dokładnej znajomości gospodarki danego związku samorządowego, winny być oparte na wnikliwej analizie sytuacji finansowej, zbadaniu czy zostały wykorzystane wszystkie własne źródła dochodowe, w jakim stopniu związek zaspakaja potrzeby ludności i wypełnia zadania ustawowe, jakie są przyczyny strukturalnego deficytu, czy są przerosty personalne i jak ustosunkował się związek samorządowy do uchwały Rady Państwa w sprawie tych przerostów itp.

7. Decyzje w sprawie wydawania opinii powinny być podejmowane kolegialnie na posiedzeniach prezydiów rad narodowych.

8. Wnioski o dotacje wzgl. pożyczki z Sam. Fund. Wyrówn. przed rozpatrzeniem ich przez prezydia rad narodowych muszą być gruntownie przygotowane przez wydziały powiatowe, które dołączają ponadto dokładnie wypełniony kwestionariusz wg zał. wzoru.

9. Podania związków samorządowych o dotacje i pożyczki z Samorząd. Funduszu Wyrównawczego nadesłane do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z pominięciem drogi ustalonej w pktach 1 i 8 oraz nie zaopatrzone w materiał wymagany w pktach 2—4 będą zwrócone bez merytorycznego rozpatrzenia. Przy wymianie korespondencji, należy powoływać się zawsze na datę itd. tutejszego pisma przewodniego.

10. Według wyjaśnienia Kancelarii Rady Państwa (pismo z dnia 10. 11. 1948 r. L. dz. IX/F/1203/48) wnioski o dotacje z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego na pokrycie niedoborów budżetowych na rok 1949, należy opracować i przedłożyć Prezydium Wojew. Rady Narodowej z początkiem roku budżetowego.

Podając powyższe do wiadomości Prezydium Wojew. Rady Narodowej zobowiązuje Ob. Ob. Przewodniczących Rad Narodowych pod osobistą odpowiedzialnością do dopilnowania, by podania o dotacje i pożyczki oraz dołączony do nich materiał dowodowy odpowiadał wymogom niniejszego okólnika i były załatwione bez zwłoki oraz by odpowiedzialni referenci dokładnie zapoznali się z treścią uchwały Rady Państwa Nr 50/48 z dnia 3. 4. 1948 przesłanej przy okólniku Kancelarii Rady Państwa Nr 31 z dnia 10. 4. 1948 (patrz Monitor Polski Nr 36, poz. 347 z dnia 10. 4. 1948).

(—) Piękniewski Zygmunt
Przewodniczący Wojew. Rady Narodowej.

## 766

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr KOg 53/23/48

z dnia 15 listopada 1948 r.

**w sprawie zmian w kolejowej taryfie wyjątkowej na przewóz materiałów kamiennych.**

Do
Powiatowych Zarządów Drogowych.

Urząd Wojewódzki Wydział Komunikacyjny zwraca uwagę wszystkim Powiatowym Zarządom Drogowym, że w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z dnia 18. 10. 48 Nr 34 zostały ogłoszone następujące zmiany w kolejowej taryfie wyjątkowej „h" na przewóz materiałów kamiennych: w punkcie 4 (szczególne warunki stosowania) zamiast brzmienia „Przewoźne oblicza się za ładowność użytego wagonu" wprowadzone zostało następujące brzmienie: „Przewoźne oblicza się za ładowność użytego wagonu. W przypadkach przewozu na platformach podstawianych zastępczo przewoźne oblicza się za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej jednak za 10 t."

Powyższe należy mieć na uwadze przy regulowaniu należności za kolejowe przewozy materiałów kamiennych.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Wł. Stefański,
w z. Naczelnika Wydziału.

## 767

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Pom. K. II.-6/788/48.

z dnia 15 listopada 1948 r.

**dot. współdziałania Referatów Pomiarów przy regulacji granic administracyjnych.**

Do
Starostw Powiatowych — Referatów Pomiarów.

W związku z wątpliwościami, jakie nasuwają się w sprawie pobierania opłat za sporządzenie szkiców sytuacyjnych jednostek administracyjnych objętych postępowaniem o zmianie granic, Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że referaty pomiarów obowiązane są na zarządzenie Starostów Powiatowych sporządzać bezpłatnie szkice sytuacyjne jednostek administracyjnych, objętych postępowaniem o zmianie granic, ponieważ współdziałanie przy regulacji granic administracyjnych należy do obowiązków służbowych organów Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

Przepis § 6 Zarządzenia Prezesa G. U. P. K. z dn. 10. 4. 1948 r. (Dz. Urz. G. U. P. K. Nr 2 poz. 18) nie ma tutaj zastosowania, gdyż w tym przypadku Starosta Powiatowy nie występuje w charakterze przedstawiciela władzy lub urzędu w zrozumieniu cytowanego przepisu, lecz jako władza miernicza I instancji.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Korus Feliks,
Naczelnik Wydziału.

## 768

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 20 września 1948 r.

**w sprawie zwalczania pomoru świń.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w chlewni w Karolewie u Ob. Domagały Wawrzyńca, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dn. 22. 8. 27 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20. 6. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenie Min. Roln. i Ref. Rol. z dnia 25. 3. 47 r. Nr Wet. 2-III-1/5, zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody majętności i gromady Karolew. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miejscowości m. Borek, grom. Skoków, Bruczków, Trzecianów, gminy Borek.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest oso-

bom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2 % roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynarii, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, pozycja 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju.

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się gromady gm. Borek: Skoków, Bruczków, Trzecianów oraz m. Borek.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenie świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weteryn. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) W. Zygmaniak.

---

769

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. GOSTYŃSKIEGO

z dnia 8 października 1948 r.

**w sprawie zwalczania pomoru świń.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w majętn. Cielmice, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporz. Ministra Rolnictw i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarz. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r., Nr Wet. 2-III-1/5, zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody majętności Cielmice. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miejscowości Leonów, Bolesławów, Zimnowoda, Siedmiorogów II gm. Borek.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzę-

nych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń mże się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynarii, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weter. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego, wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju,

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się gromady: Leonów, Bolesławów, Zimnowoda i Siedmiorogów II gm. Borek.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach, na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wy-

wozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weteryn. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) W. Zygmaniak.

---

## 770

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 12 października 1948 r.

**w sprawie zwalczania wścieklizny.**

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny na terenie gromady Kotlin, pow. jarociński, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz w myśl §§ 327—329 rozp. wykonawczego Ministra Rolnictwa z dn. 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33), oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam miejscowości Łagiewniki, Podarzewice-Krześlice.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i geste kagańce, wykluczając możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzonych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzenie (wywożenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez zezwolenia Starosty jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i psów inwalidzkich o ile psy te są wyprowadzone (wynoszone, wywożone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną w celu użycia do polowania względnie śledzenia przestępców lub prowadzenia inwalidów.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, jak również schwytane przy obławach — będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku pokąsania przez psa względnie kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, Post. M. O., Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu z dnia 27. 4. 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000,— zł albo jedną z tych kar.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr Sitkowski Juliusz.

---

## 771

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO STRZELECKIEGO

z dnia 20 października 1948 r.

**w sprawie zwalczania wścieklizny psów i kotów.**

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny we wsi Kijowo, gm. Gościm — na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 299) i w myśl §§ 327—329 — rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zmienionego rozporządzeniem Ministra Roln. i Ref.

Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 733, poz. 43) i z dnia 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 435) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną do którego wcielam wszystkie miejscowości — gminy Gościm.

§ 2.

Wszystkie psy znajdujące się w okręgu zagrożonym mają być dniem i nocą trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone na smyczy należy zaopatrzyć w trwały i mocny kaganiec, wykluczający możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzonych względnie prowadzonych (przewożonych, przenoszonych) przez okręg zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej, względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzenie (wywożenie) psów z okręgu zagrożonego jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych oraz psów inwalidzkich, o ile psy te są wyprowadzone (wynoszone, wywożone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania względnie śledzenia przestępców lub prowadzenia inwalidów.

W wyjątkowych wypadkach wyprowadzenie (wywożenie) psów lub kotów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Starosty Powiatowego, po uprzednim uznaniu psa względnie kota przez powiatowego lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 6.

Psy i koty co do których nie przestrzegano zarządzeń wydanych dla obszaru zagrożonego jak również schwytane przy obławach będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa względnie kota należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym, posterunku Milicji Obywatelskiej, w Sołectwie lub Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98, wyżej przytoczonego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 27 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R .P. Nr 24, poz. 161) — karą aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000,— złotych albo jedną z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania .

Starosta Powiatowy:
(—) Sniowski Jan.

---

## 772

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO STRZELECKIEGO

z dnia 20 października 1948 r.

**w sprawie zwalczania zgnilca łagodnego u pszczół.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem zgnilca łagodnego (europejskiego) u pszczół w Gościmcu i Przynotecku gm. Trzebicz i w m. Łęgowo i Głęboczek, gm. Stare Kurowo — oraz celem skutecznego zwalczania i niedopuszczenia do dalszego rozszerzania się tej zarazy na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24. 9. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 309) wydanego do rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zgnilcem łagodnym stanowią zagrody Ob. Zupy Franciszka w Gościmcu, Ob. Sury Józefa w Przynotecku, gm. Trzebicz, Ob. Makowskiego Juliana w Łęgowie i Ob. Dubojskiego Eliasza z Głęboczka, gm. Stare Kurowo. W zagrodach zapowietrzonych obowiązuje zarządzenie ochronne wydane właścicielowi pasieki.

§ 2.

Przy wejściu do pasieki w zagrodzie zapowietrzonej należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza zgnilca łagodnego". Wstęp do pasieki zapowietrzonej jest osobom postronnym wzbroniony.

§ 3.

Posiadacz pasieki winien własnym kosztem wykonać następujące zabiegi celem zapobieżenia szerzenia się zarazy: plastry z czerwiem w ulu chorym lub podejrzanym należy spalić, miód przegotować, a wosk przetopić. Zarażony ul wraz z ramkami, narzędzia pszczelarskie oraz inne przedmioty, które były w styczności z ulem, jak również ręce i odzież osób przeprowadzających te zabiegi, podlegają oczyszcze-

niu i odkażeniu w sposób podany przez lekarza wet.

§ 4.

Wyprowadzanie z pasieki pni pszczelich, ich części, rojów, pszczół, czerwia, woszczyzny, odpadków plastrów, używanych uli i miodu z wyjątkiem miodu sprzedawanego wyłącznie do spożycia przez ludzi, narzędzi pszczelarskich i sprzętu pszczelarskiego jest wzbronione.

§ 5.

Wprowadzenie do zapowietrzonej pasieki pni pszczelich, pszczół oraz plastrów z czerwiem jest zakazane. Przenoszenie plastrów i woszczyny od zakażonych lub podejrzanych o zarażenie się pni pszczelich do innych pni pszczelich jest wzbronione.

§ 6.

Przenoszenie pasieki na inne miejsce jest wzbronione.

§ 7.

W całym powiecie zakazuję:

a) wyprowadzania bez mego zezwolenia pni pszczelich i pszczół,

b) urządzania wystaw: pszczołami żywymi i przetargów.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Sniowski Jan.

---

## 773

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO

z dnia 21 października 1948 r.

**dot. zwalczania pomoru świń.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Runowie, gm. Kuźnica Czarnkowska, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 punkt 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360 jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 6/22 z dnia 16 kwietnia 1945 r. z dnia 25 marca 1947 r. oraz Urzędu Wojewódzkiego z dnia 21 września 1947 r. Nr Wet. Ch. I/1f-91/47 — zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Kiliana Juliana w Runowie. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego. U wejścia jak również i u wyjścia do zapowietrzonej zagrody należy umieścić tabliczkę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam Kolonie Runowa od Runowa do Nowej Wsi

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach okręgu zapowietrzonego wzbroniony jest osobom postronnym, za wyjątkiem, posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń w wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu 2% roztworem sody żrącej. Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ubranie, obuwie i ręce. W tym celu u wyjścia z chlewni lub pomieszczenia świń, zagrody okręgu zapowietrzonego winny być przygotowane: woda, mydło, szczotka, lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych 2% roztworu sody żrącej).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić — wynosić zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z obowiązującymi przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych właściwą władzę gminną, o padnięciu takich świń. Zarząd gminny, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa Powiatowego, powiadomi jednocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) — celem odbioru takich świń z zaznaczeniem że zwłoki te winny być przechowywane w przetwórni padlin aż do chwili przybycia lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego — ubój może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego winno się odbywać w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mając na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego — wówczas mięso zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1 .1928 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) — należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. handlu domokrążnego świniami,
2. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego — należy psy, trzymać na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu. Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tegoż okręgu może się odbywać tylko po uprzednim moim zezwoleniu i to tylko celem natychmiastowego uboju.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na wspólne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową — uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

II. Okręg zagrożony:

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń do którego włączam następujące miejscowości: Runowo, Nowa Wieś i Radosiew.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

§ 12.

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń pieszo, puszczanie ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wprowadzania świń z okręgu zagrożonego i przeprowadzania ich przez ten okręg jak również wprowadzania świń do tego okręgu,
3. pędzenia świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń handlowych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji przez przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone. Jeżeli świnie takie zastaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 27 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych, oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 50.000,— zł, albo jedną z tych kar.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) St. Palicki,
Wicestarosta.

---

## 774

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 26 października 1948 r.

**w sprawie zwalczania wścieklizny.**

Z powodu urzędowego stwierdzenia w zagrodzie Ob. Grześkowiaka Michała w Izdebnie i Ob. Nowaka Pawła w Mylinie wścieklizny psów, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia

Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1947 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 245) oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i R. R. z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33) i z dn 14. czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435) oraz z dnia 20 czerwca 1936 r (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 86) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam gminę Chrzypsko Wielkie i gromadę Kaczlin z gminy Sieraków.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczając możność kąsania Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów, wyprowadzanych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzenie (wywożenie) psów, kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o ich pobyt pozą obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa wzgl. kota należy bezzwłocznie zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, post M. O., lub Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 27 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161), karą aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000,— zł, albo jednej z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

---

## 775
## ZARZĄDZENIE
## STAROSTY POWIATOW. OBORNICKIEGO

z dnia 23 października 1948 r.

**w sprawie zwalczania wścieklizny.**

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny bydła w grom. Trojanowo, gm Murowana Goślina w zagrodzie Ob. Pawlaczyka Wiktora, oraz wścieklizny psów w grom. Sławica tejże gminy w zagrodzie Ob. Nowickiego Józefa, zarządzenie moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 16 października 48 r. Nr 36, poz. 642 zmieniam o tyle, że w paragrafie 1 do okręgu zagrożonego wścieklizną dołączam wszystkie miejscowości położone na terenie gminy Murowana Goślina wraz z miastem Murowana Goślina.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr Józef Krzyżaniak.
Wicestarosta.

---

## 776
## ZARZĄDZENIE
## STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO

z dnia 29 października 1948 r.

**dot. zwalczania pomoru świń.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w gospodarstwie pomocniczym Milicji Obywatelskiej w Trzciance przy ul Grunwaldzkiej, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 6/22 z dnia

16 kwietnia 1945 r., z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. Ch. I/lf. 91/47) zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Gospodarstwo Pomocnicze M. O. w Trzciance przy ul. Grunwaldzkiej. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego. U wejścia jak również i u wyjścia zapowietrzonej zagrody należy umieścić tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam ulice: Pilską, Kopernika, Grunwaldzką, Konarskiego.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewni i pomieszczeń dla świń w zagrodach okręgu zapowietrzonego jest osobom postronnym, za wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu 2% roztworem sody żrącej. Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ubranie, obuwie i ręce. W tym celu u wyjścia z chlewni lub pomieszczenia świń, zagrody okręgu zapowietrzonego winny być przygotowane: woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych, 2% roztwór sody żrącej).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z obowiązującymi przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd Gminy, który doniesie natychmiast o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa Powiatowego, powiadomi jednocześnie przetwórnię zwłok zwierzęcych w Jędrzejewie, Nr tel. 3, celem odbioru takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do chwili przybycia lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego winno odbywać się w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można zabiegów przeprowadzić, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. handlu domokrążnego świniami,
2. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy psa trzymać na uwięzi, inne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu. Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tegoż okręgu może się odbywać tylko po uprzednim moim zezwoleniem i to celem natychmiastowego uboju.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego jak również wypędzanie świń na wspólne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam cały obszar m. Trzcianka.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,

3. pędzenia świń pieszo, puszczania ich samopas jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu zagrożonego i przeprowadzanie ich przez ten okręg jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. pędzenia świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń handlowych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem że zwierzęta na 24 godzin przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji przez przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone. Jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 w w. rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 27. 4. 1948 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 50.000,— zł lub jedną z tych kar.

Starosta Powiatowy:
(—) M. Neyman.

---

777

## ZARZĄDZENIE
## STAROSTY POWIAT. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 4 listopada 1948 r.

**w sprawie uchylenia zarządzenia dotyczącego zwalczania pomoru świń.**

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie Ob. Kozy Szczepana z grom. Kamiennik, gm. Drawsko tut. powiatu uchylam moje zarządzenie z dnia 30 września 1948 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 23 października 1948 r. Nr 37, poz. 662 w sprawie zwalczania tej choroby.

Starosta Powiatowy:
(—) Fr. Szczerbal.

---

778

## ZARZĄDZENIE
## STAROSTY POW. WĄGROWIECKIEGO

z dnia 4 listopada 1948 r.

**w sprawie uchylenia zarządzenia dot. zwalczania zgnilca złośliwego i łagodnego u pszczół.**

Z powodu wygaśnięcia zgnilca złośliwego w Marlewie i Wągrowcu i zgnilca łagodnego w Łaziskach uchylam niniejszym moje zarządzenie z dnia 10 sierpnia 1948 roku ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 28 sierpnia 1948 r. Nr 29, poz. 480 wydane w związku z zwalczaniem tej choroby.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr S. Kopliner,
Wicestarosta.

---

779

## ZARZĄDZENIE
## STAROSTY POWIAT. GORZOWSKIEGO

z dnia 3 listopada 1948 r.

**w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy.**

I.

Na podstawie ustawy z dnia 21 lutego 35 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198, art. 10, ust. 3, p. e.) oraz pisma okólnego Obywatela Wojewody Poznańskiego z dnia 17 września 1948 r. Nr Z. S. I. 2a/18/48, zarządzam przeprowadzenie ogólnego, masowego, obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie całego powiatu Gorzów Wlkp. równocześnie.

II.

Odszczurzeniu temu podlegają wszystkie znajdujące się na terenie powiatu obiekty zamieszkałe, użytkowe i nieużytkowe bez względu na ich rodzaj i przynależność tzn. państwowe, samorządowe, wojskowe, P. K. P., spódzielcze, prywatne i wszystkie inne (mieszkania, piwnice, strychy, magazyny artykułów żywności, sklepy spożywcze, restauracje, stołówki, hotele, młyny, magazyny zbożowe, piekarnie, warsztaty, sklepy rzeźnickie itp.).

III.

Właściciel względnie użytkownik danego obiektu obowiązany jest do wykupienia trutek, a to w następującej ilości:

1) Każda rodzina (główny lokator) zakupi po 1 tubie, ponadto każda instytucja lub przedsiębiorstwo, zakład i warsztat zakupi na po-

wierzchnię użytkową do 100 m² 1 tubę, powyżej zaś na każde następne 100 m² jeszcze co najmniej 1 tubę.

2) Właściciele i użytkownicy gospodarstw rolnych do 10 ha — 2 tuby, powyżej 10 ha — 3 tuby.

Na obszary (obiekty) nieużytkowe trutkę zakupi Samorząd.

IV.

W związku z akcją tą należy przed wyłożeniem trutek oczyścić gruntownie wszelkie miejsca, gdzie szczury znajdują pożywienie, jak również uniemożliwić (w miarę możności) szczurom dostęp do miejsc, gdzie znajdują się artykuły żywności tak, by prócz wyłożonych przynęt z trutką, szczury nie miały innego pożywienia. Padłe po akcji tej szczury należy zakopać co najmniej na głębokość 75 cm, resztki zaś nieużytej trutki zebrać i spalić.

V.

Do akcji tej wyznaczam zarejstrowaną w Min. Zdrowia trutkę „Enka T 2" firmy „Ena", C. Nagórski w Starogardzie. Trutka ta rozprowadzona będzie przez właściwe Zarządy Miejskie i Gminne w powiecie w cenie po 100 zł za jedną tubę. Trutkę należy wykupić (na razie nie wykładając) do dnia 14. 11. br. i tylko we właściwym Zarządzie Miejskim względnie Gminnym, gdyż Zarządy te prowadzić będą ścisłą ewidencję tych, którzy trutkę wykupili i od dnia 15. 11. br. będzie przeprowadzona lotna kontrola, która nakładać będzie kary pieniężne na tych, którzy trutki nie zakupili, lub zakupili w niedostatecznej ilości, niezależnie od następnego zmuszenia ich do wykupienia trutki w odpowiedniej ilości.

VI.

Wykupionych trutek wykładać nie należy do czasu specjalnego osobnego ogłoszenia, które opublikowane zostanie na 1 do 2 dni przed ustalonym dniem wyłożenia trutek.

VII.

Zwracam uwagę, że trutka „Enka T 2" jest preparatem silnie trującym nie tylko dla zwierząt, ale i dla ludzi i należy obchodzić się z nią bardzo ostrożnie, ściśle przestrzegając pouczeń, znajdujących się na opakowaniu.

Skuteczność akcji zależna jest także w dużej mierze od dokładności jej przeprowadzenia i dlatego polecam bezwzględnie ściśle dotrzymać terminu wykupienia i po specjalnym ogłoszeniu wyłożenia trutek.

VIII.

Niezastosowanie się względnie niedokładne stosowanie się do powyższego karane będzie po myśli art. 22 ust. 1 i 3 wymienionej na wstępie niniejszego zarządzenia ustawy oraz dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) grzywną do 150.000 zł i aresztem do 3 miesięcy lub jedną z tych kar, po czym trutka zostanie wyłożona na koszt opornego z doliczeniem kosztów pracy i opłat manipulacyjnych z tym związanych.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Rzepkowski M.,
Wicestarosta.

---

## 780

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. JAROCIŃSKIEGO

z dnia 4 listopada 1948 r.

**w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu jarocińskiego.**

Na podstawie art. 10 pkt. e. ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198 oraz § 7 rozporządzenia Min. Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 479) oraz zarządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 20 września 1946 r. (Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 21, poz. 184 i pisma okólnego z dnia 17 września 1948 r. L. dz. Z. S. I. 2a/18/48 r. zarządzam ogólnego tępienie szczurów i myszy w czasie **od 24 listopada do 27 listopada 1948 r.**

Trutki należy wyłożyć w dniu 24 listopada i pozostawić je na miejscu wyłożenia przez 4 dni.

Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności, nie wyłączając obiektów państwowych, samorządowych, gminnych, magazynów żywności, sklepów spożywczych, hoteli, restauracji, piekarń, rzeźnictw, młynów i innych zakładów przemysłowych.

Do tępienia gryzoni w czasie deratyzacji wyznaczono dla całego powiatu trutkę „Mortirat" wytwórni „Podkowa" w Poznaniu zarejestr. w Min. Zdrowia Nr T. R. 15.

Wszyscy właściciele wzgl. administratorzy nieruchomości zobowiązani są zaopatrzyć się w wyżej wymienioną trutkę w Zarządach Gmin Miejskich i Wiejskich i wyłożyć ją w wyżej wyznaczonym terminie.

Do odszczurzania poszczególnych obiektów jest potrzebna następująca ilość trutki:

dla miasta:

a) na mały dom 1 wzgl. 2 rodzinny 1 porcja,
b) na dom większy 2 porcje,
c) na domy w których znajdują się zakłady przemysłowe jak: rzeźnictwo, piekarnie, restauracje i inne 3 porcje,

dla wsi:

a) na gospodarstwa do 15 ha 2 porcje,
b) na gospodarstwa od 15 do 30 ha 3 porcje,
c) na gospodarstwa ponad 30 ha licząc na każde dalsze 20 ha po 2 porcje.

Cena trutki wynosi 65,— zł.

Przed przystąpieniem do odszczurzania właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości zobowiązani są doprowadzić je do stanu należytej czystości a przede wszystkim usunąć wszelkie odpadki do śmieci zanieczyszczające posesje, by szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie pożywienia. Gruntowne oczyszczenie domów, podwórz, piwnic, zabudowań gospodarczych, ogrodów, niezabudowanych placów itp. winne być przeprowadzone 4 dni przed terminem odszczurzania, to jest do dnia 20 listopada 1948 r. Trutka jest szkodliwa również i dla ludzi i zwierząt domowych, dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów umieszczonych na opakowaniach.

Padłe szczury należy natychmiast spalić lub zakopać co najmniej 75 cm głęboko. Po okresie odszczurzania należy resztki nieużytej trutki zebrać i spalić. Z uwagi na to, że akcja tępienia szczurów i myszy ma na celu nie tylko zapobieganie epidemiom, ale także ochronę majątku całego społeczeństwa, apeluję do mieszkańców powiatu, by akcji tej okazali należyte zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą gryzoniów.

Organa kontrolne wraz z Milicją Obywatelską stwierdzą czy zobowiązani zastosowali się należycie do niniejszego zarządzenia.

Winni niezastosowania się ulegną karze po myśli art. 22 ust. 1 w wyżej wymienionej ustawy, oraz dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161, grzywnie do 150.000,— zł z zamianą w razie nieściągalności na 3 miesiące aresztu zastępczego, nadto wyłożenie trutki nastąpi na koszt opornego, zgodnie z przepisami rozp. o postępowaniu przymusowym administracyjnym z dnia 22 marca 1948 r. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342.

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr Kaczmarek.

---

## 781

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. KONIŃSKIEGO

z dnia 5 listopada 1948 r.

**o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych i mięsa niezdatnego do spożycia ludzkiego.**

Na zasadzie art. 113 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555/36) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozp. Prezydenta R. P. z dnia 28. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) w brzmieniu ustalonym rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Roln z dnia 15. 2. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33) oraz rozp. Ministra Roln. i R. R. z dnia 14. 6. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435) i rozporządzeń z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) tudzież za zgodą Wydziału Powiatowego zarządzam na obszarze powiatu konińskiego co następuje:

§ 1.

Wszystkie padłe lub zabite w celu spożycia, a uznane przy badaniu za niezdatne do spożycia ludzkiego zwierzęta jednokopytowe (konie, muły, osłomuły) zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) winny być oddane do przewórni zwłok zwierzęcych, celem nieszkodliwego usunięcia, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie postanowią inaczej (por. § 4 i 5). Właściciele zwłok psów i kotów mogą je oddać do przetwórni zwłok zwierzęcych, celem nieszkodliwego usunięcia.

Zwłoki zwierząt z terenu powiatu należy oddawać do przetwórni zwłok zwierzęcych w Golinie. Każde inne zużycie, jako też w ogóle nacinanie i otwieranie zwłok zwierzęcych jak również każdy inny sposób usunięcia i unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych jest zakazany.

Zwierzęta zabite, jako też dorznięte i poddane ubojowi, a uznane w całości za niezdatne do spożycia, uważa się na równi ze zwierzętami padłymi, jako takie zatem winny być oddane do przetwórni zwłok zwierzęcych, lub do najbliższego punktu zbiorczego padliny w terenie powiatu. Miejscami zbiorczymi padliny będą: grzebowisko w Skulsku, Ślesinie, Roztoce, gm Sławoszewek, Słupcy, Golinie, Zagórowie, Pyzdrach, Grodźcu, Grabowej, gm. Dąbroszyn, Kramsku, Koninie i Wilczynie.

§ 2.

O każdym zabiciu dokonanym w celu spożycia oraz o każdym wypadku padnięcia konia, osła, osłomuła, bydła rogatego, świni, owcy i kozy, z prosiąt, jagniąt i koźląt poniżej sześciu tygodni, winien właściciel w krótkiej drodze donieść rakarzowi, najbliższemu jego miejsca zamieszkania (§ 1) najpóźniej w następnym dniu po śmierci zwierzęcia.

Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której jest powierzony dozór nad zwierzętami, którą jako pasterz lub owczarz ma pod swoją opieką zwierzęta jednego lub kilku właścicieli, które znajdują się więcej niż 24 godziny poza obrębem osady, jak również każda osoba przewożąca zwierzęta wszelkimi środkami lokomocji. Co do zwierząt znajdujących się pod obcą opieką lub zwierząt bezpańskich obowiązek doniesienia ciąży na właścicielu (posiadaczu) odnośnych zagród, stajen, pastwisk, gruntów itp.

Obowiązek doniesienia upada, jeżeli doniesienie zostało uskutecznione przez inną osobę do tego zobowiązaną. Doniesienie nie jest wy-

magane, jeżeli zwierzę zostało zabite na polecenie władz.

W doniesieniu należy dokładnie zapodać imię i nazwisko właściciela (posiadacza) oraz miejsce z którego nastąpić ma odbiór zwłok zwierzęcych, a nadto ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 3.

Skóry zwierząt padłych i zabitych nie w celu spożycia, wolno ściągnąć tylko w przetwórni zwłok zwierzęcych. Zwłoki zwierzęce przekazywać należy wraz ze skórą, sierścią i rogami do przewórni zwłok zwierzęcych

§ 4.

Zwłoki prosiąt i koźląt poniżej sześciu tygodni, martwo porodzone źrebięta i cielęta, padłe lub zabite psy lub koty, zwierzynę lub drób a nadto części mięsa uznane za niezdatne do spożycia oraz wnętrzności dosięgające ogólnej wagi 50 kg może właściciel (posiadacz) oddać przetwórni zwłok zwierzęcych celem nieszkodliwego usunięcia przy sposobności.

O ile sposobność taka się nie nadarzy, winien właściciel (posiadacz) wyżej wymienione zwierzę, mięso itp. zakopać w miejscach odpowiednich, najdalej w następnym dniu po padnięciu, zabiciu, porodzie martwym lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone i suche miejsce w dostatecznej odległości od mieszkań, stajeń, studzień, wód, pastwisk i dróg publicznych. Doły do zakopania zwłok zwierzęcych lub części zwierząt muszą być tak głębokie, by zwłoki zwierzęcia pokrywała warstwa ziemi co najmniej 1 mtr grubości. Przed zakopaniem należy zwłoki zwierzęcia głęboko ponacinać i posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo polać smołą, kwasem karbolowym, krezolem, naftą lub innym środkiem uniemożliwiającym spożycie zwłok zwierzęcych (miesa). Po wyrzuceniu zwłok zwierzęcych do dołu, krew i inne odpadki jak również zanieczyszczoną trawę i ziemię należy zebrać i zagrzebać razem ze zwłokami.

§ 5.

Starosta Powiatowy Koniński w poszczególnych wypadkach może zezwolić na wyjątki z przepisów § 1, zwłaszcza wtedy, gdy dowozu zwłok przetwórni zwłok zwierzęcych nie da się dokonać z powodu niedogodnych stosunków komunikacji. W takich wypadkach usunięcie zwłok zwierzęcych musi nastąpić w myśl przepisów § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia karane będą odpowiednią karą grzywny, względnie odpowiednią karą aresztu, niezależnie od kar przewidzianych w przepisach prawnych o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych wzgl. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25. 2. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. 4. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) I. Rutecki

---

782

## ZARZADZENIE
## STAROSTY POWIAT. OBORNICKIEGO

z dnia 9 listopada 1948 r.

**w sprawie zniesienia zarządzenia dot. zwalczania wścieklizny u psów.**

Wobec wygaśnięcia wścieklizny psów w m. Oborniki uchylam zarządzenie ochronne z dnia 12 sierpnia 1948 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 30, poz. 505 z dnia 4 września 1948 r. w sprawie zwalczania tej choroby.

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr B. Pleśniarski.

---

783

## ZARZĄDZENIE
## STAROSTY POW. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 9 listopada 1948 r.

**w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy w powiecie czarnkowskim.**

Na zasadzie art. 10 pkt. e. ustawy z dnia 21. 2. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. 9. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 479), zarządzam ogólne tępienie szczurów i myszy w czasie **od 25 listopada do 27 listopada 1948 r.**

Trutki należy wyłożyć w dniu 25 listopada i pozostawić je na miejscu wyłożenia przez trzy dni.

Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności, nie wyłączając obiektów państwowych, samorządowych, magazynów żywności, sklepów spożywczych, hoteli, restauracyj, piekarń, rzeźnictw, młynów i innych zakładów przemysłowych.

Do tępienia gryzoni w czasie deratyzacji wyznacza się dla całego powiatu trutkę „Ratomór", wytwórni firmy „Wielchemia" w Poznaniu.

Wszyscy właściciele wzgl. administratorzy nieruchomości i zakładów, zobowiązani są za-

opatrzyć się w wymienioną trutkę i to w mieście Czarnkowie w miejscowych drogeriach, w mieście Wieleniu w Zarządzie Miejskim, zaś zamieszkali w gminach wiejskich w zarządach gminnych odnośnych gmin.

Do odszczurzania poszczególnych obiektów potrzebne są następujące ilości trutki:

A. Dla miast:

a) domy 1—2 rodzinne 1 porcja,
b) domy ponad 2 rodzinne 2 porcje,
c) domy większe oraz zakłady przemysłowe, rzeźnictwa, piekarnie, restauracje, młyny 3—5 porcyj.

B. Dla wsi:

a) gospodarstwa do 5 ha 1 porcja,
b) gospodarstwa do 10 ha 2 porcje,
c) gospodarstwa do 20 ha 3 porcje,
d) gospodarstwa większe 5—10 porcyj.

Cena jednej porcji wynosi 70,— zł.

Przed przystąpieniem do odszczurzania, właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości i zakładów zobowiązani są doprowadzić obejścia do stanu należytej czystości. a przede wszystkim usunąć wszelkie odpadki i śmiecie zanieczyszczające posesje, by szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie pożywienia. Gruntowne oczyszczenie domów, podwórz, piwnic, zabudowań gospodarczych, ogrodów, placów itp. winno być przeprowadzone 4 dni przed terminem odszczurzania tj. do dnia **20-go listopada 1948 r.**

Trutka jest szkodliwa również dla ludzi i zwierząt domowych. Dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów umieszczonych na opakowaniach.

Padłe szczury należy natychmiast spalić lub zakopać w ziemię co najmniej 75 cm głęboko. Po okresie odszczurzania należy resztki niezużytej trutki zebrać i spalić.

Z uwagi na to, że akcja tępienia szczurów i myszy ma na celu nie tylko zapobieganie epidemiom. ale także ochronę majątku całego społeczeństwa, apeluję do mieszkańców powiatu, by akcji tej okazali należyte poparcie i zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą gryzoniów. Organa kontrolne wraz z Milicją Obywatelską stwierdzą, czy zobowiązani zastosowali się należycie do niniejszego zarządzenia.

Zarządy Miejskie i Gminne zaprowadzą listy rozprowadzenia trutki, z których winno wynikać kto (dokładny adres) i ile porcyj trutki zakupił. Listy te, po ukończeniu odszczurzania należy przedłożyć Starostwu Powiatowemu, Referat Zdrowia w Czarnkowie.

Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia ulegną — stosownie do art. 22 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, oraz dekretu z dnia 26. 4. 1948 r. o podwyższeniu grzywien kar pieniężnych itd. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) — grzywnie do 150.000,— zł, z zamianą w razie nieściągalności na 3 miesiące aresztu zastępczego, a nadto wyłożenie trutki nastąpi na koszt opornego, zgodnie z przepisami rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342).

Starosta Powiatowy:
(—) Fr. Szczerbal.

## 784
## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. LESZCZYŃSKIEGO
z dnia 10 listopada 1948 r.

**w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu leszczyńskiego.**

Na podstawie art. 10 ust. 1. e. ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu i § 7 rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz zarządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 17 września 1948 r. (Dz. Woj. Nr 33, poz. 550) z dnia 25 września 48 r. — zarządzam w dniu **1 grudnia 1948 r.** ogólne tępienie szczurów i myszy w powiecie leszczyńskim. Trutki należy pozostawić na miejscu wyłożenia przez 4 dni tj. do dnia **4 grudnia 1948 r.** i w miarę potrzeby uzupełniać.

1. Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności nie wyłączając obiektów państwowych, samorządowych, magazynów żywności, hoteli restauracji, piekarń rzeźnictw, młynów i innych zakładów przemysłowych.
2. Jako trutkę wyznacza się „Mortorat" wyrobu firmy „Podkowa" w Poznaniu ul. Dominikańska 7.
3. Trutkę należy nabyć za opłatą 65.— zł za 1 porcję u sołtysów, którzy pobierają je w Zarządach Gminnych a w miastach u specjalnych kursorów, którzy pobierają je w Zarządach Miejskich.

Do odszczurzania poszczególnych obiektów potrzebna jest następująca ilość trutki:

A. Dla miasta:

a) na mały dom jedno wzgl. dwurodzinny 1 porcja,
b) na dom większy 2 porcje,
c) na domy w których znajdują się zakłady przemysłowe jak: rzeźnictwa, piekarnie, lokale restauracyjne i inne 3—4 porcje.

B. Dla wsi:

a) na gospodarstwa do 15 ha 2 porcje,
b) na gospodarstwa od 15—30 ha 3 porcje,
c) ponad 30 ha licząc na każde dalsze 20 ha po 2 porcje, która wynosi 65,— zł.

4. Przed przystąpieniem do odszczurzania właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości zobowiązani są doprowadzić je do stanu należytej czystości a przede wszystkim usunąć

wszelkie odpadki i śmieci zanieczyszczające posesje, śmietniki należycie uszczelnić by szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie pożywienia. Gruntowne oczyszczenie domu, podwórzy, piwnic, zabudowań gospodarczych, ogrodów, niezabudowanych placów itp. winno być przeprowadzone 4 dni przed terminem odszczurzania t. zn. do dnia 27 listopada 1948 r.

5. Trutka jest szkodliwa również dla ludzi i zwierząt domowych, dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów umieszczonych na opakowaniach.
6. Padłe szczury należy natychmiast zakopać co najmniej 75 cm głęboko. Po okresie odszczurzania należy resztki niezużytej trutki zebrać i spalić.
7. Z uwagi na to, że akcja tępienia szczurów i myszy ma na celu nie tylko zapobieganie epidemiom ale także ochronę majątku obywateli, apeluje się do mieszkańców powiatu, by akcji tej okazali należyte zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą szczurów i myszy.
8. Organa kontrolne stwierdzą czy zobowiązani zastosowali się należycie do niniejszego zarządzenia.
9. Winni niezastosowania się ulegną po myśli art. 22 ustęp 1 wyżej wymienionej ustawy grzywnie do 150.000,— zł lub w razie nieściągalności karze aresztu do 3 miesięcy. Niezależnie od tego wyłożenie trutki nastąpi na koszt opornego zgodnie z przepisami rozporządzenia o postępowaniu przymusowym administracji z 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36/28, poz. 342).

Starosta Powiatowy:
(—) Bunikiewicz

---

## 785

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. OBORNICKIEGO

z dnia 6 listopada 1948 r.

**w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu obornickiego.**

Na podstawie art. 10 pkt. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U R. P. Nr 27, poz. 198) oraz pisma okólnego Wojewody Poznańskiego z dnia 17 września 1948 r. dotyczącego akcji odszczurzania (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 33, poz. 550) zarządzam w dniach od 24—28 listopada 1948 r. ogólne tępienie szczurów i myszy.

Trutki należy pozostawić na miejscu wyłożenia przez 5 dni tj. do 28 listopada br. włącznie.

1. Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności, nie wyłączając obiektów państwowych, samorządowych, restauracji, piekarń, rzeźnictw, młynów i innych zakładów przemysłowych oraz gospodarstwa rolne i ogrodnicze.
2. Do odszczurzania jest dopuszczalna wyłącznie trutka fosforkowo-arsenowa „Ratoxon" firmy „Tox" w Pobiedziskach, zarejestrowanej w Ministerstwie Zdrowia pod Nr F. III. 6937-46 oraz Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia Nr F. IV. 6/7/46.
3. Wszyscy właściciele wzgl. administratorzy nieruchomości zobowiązani są zaopatrzyć się w trutkę w terminie wyznaczonym w przynależnych Zarządach Miejskich i Gminnych.

Do odszczurzania poszczególnych obiektów jest potrzebna następująca ilość trutki:

I. Dla miasta:
 a) na mały dom jedno wzgl. dwurodzinny 2 porcje,
 b) na dom większy 4 porcje,
 c) na domy w których znajdują się zakłady przemysłowe jak rzeźnictwa, piekarnie, lokale restauracyjne, hotele i inne 6 i więcej,
 d) większe zakłady przemysłowe jak młyny, magazyny 15—20 porcji;

II. Dla wsi:
 a) na gospodarstwa rolne na każde 5 ha 1 porcja,
 b) na dom bezrolny 1—4 porcji,
 c) na dom z zakładem przemysłowym jak: piekarnie, rzeźnictwa itp. do 6 porcji,
 d) większe zakłady przemysłowe (młyny i magazyny) 15—20 porcji.

Cena 1 porcji (100 gr.) trutki wynosi 67,— zł.

4. Przed przystąpieniem do odszczurzania właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości zobowiązani są usunąć wszelkie odpadki i śmieci zanieczyszczające posesje, by szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie pożywienia. Gruntowne oczyszczenie domów, podwórzy, piwnic, zabudowań gospodarczych, ogrodów, niezabudowanych placów itp. winno być przeprowadzone 3 dni przed terminem odszczurzania tj. do dnia 21 listopada 1948 r.
5. Trutka jest szkodliwa również dla ludzi i zwierząt domowych, dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów umieszczonych na opakowaniu.
6. Padłe szczury należy natychmiast spalić wzgl. zakopać co najmniej 70 cm głęboko. Po okresie odszczurzania należy resztki niezużytej trutki zebrać i spalić.
7. Z uwagi na to, że akcja tępienia szczurów ma na celu nie tylko zapobieganie epidemiom, ale także ochronę majątku Obywateli, apeluję do mieszkańców powiatu, by akcji tej okazali należyte zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą szczurów.
8. Milicje Obywatelskie i inne organa kontrolne stwierdzą, czy zobowiązani zastosowali się należycie do niniejszego zarządzenia.

9. Winni niezostosowania się ulegną w myśl art. 22, wyżej wymienionej ustawy grzywnie do 150.000,— zł w miejsce której, w razie niemożności ściągnięcia podlegają odpowiedniej karze aresztu, nadto wyłożenie trutki nastąpi na koszt opornego zgodnie z przepisami rozporządzenia o postępowaniu przymysowym w administracji z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36/28, poz. 342).

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr B. Pleśniarski.

## 786

## ZARZĄDZENIE
## STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 9 listopada 1948 r.

**w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu międzychodzkiego.**

Na podstawie art. 10 pkt. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. 9. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 479) zarządzam ogólne tępienie szczurów i myszy w czasie od **24 listopada do 27 listopada 1948 r.**

Trutki należy wyłożyć w dniu 24 listopada i powtórzyć na miejscu wyłożenia przez 3 dni. Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności nie wyłączając obiektów państwowych i samorządowych i gminnych, magazynów żywności, sklepów spożywczych, hoteli, restauracyj, piekarń, rzeźnictw, młynów i innych zakładów przemysłowych.

Do tępienia gryzoni w czasie deratyzacji wyznaczono dla całego powiatu trutkę „Mortirat" wytwórni „Podkowa" w Poznaniu, zarejestrowaną w Ministerstwie Zdrowia Nr P. R. 15. Wszyscy właściciele względnie administratorzy nieruchomości zobowiązani są zaopatrzyć się w wyżej wymienioną trutkę w Zarządach Gmin Miejskich i Zarządach Gmin Wiejskich i wyłożyć ją w wyżej wyznaczonym terminie.

Do odszczurzania poszczególnych obiektów jest potrzebna następująca ilość trutki:

Dla miasta:

a) na mały dom 1 porcja,
b) na dom większy 2 porcje,
c) w których znajdują się zakłady przemysłowe jak: piekarnie, rzeźnictwa itd. 3 porcje;

Dla wsi:

a) na gospodarstwa do 7 ha 1 porcja,
b) na gospodarstwa od 7—30 ha 2 porcje,
c) na gospodarstwa większe ponad 30 ha na każde 30 ha 2 porcje.

Cena trutki wynosi 75,— zł.

Przed przystąpieniem do odszczurzania właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości zobowiązani są doprowadzić je do stanu należytej czystości a przede wszystkim usunąć wszelkie odpadki i śmiecie zanieczyszczające posesje, aby szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie pożywienia. Gruntowne oczyszczenie domów, podwórz, piwnic, zabudowań gospodarczych, ogrodów, niezabudowanych placów winno być przeprowadzone 3 dni przed terminem odszczurzania tj. 21. 11. 1948 r. Trutka jest szkodliwa również dla ludzi i zwierząt domowych, dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów umieszczonych na opakowaniach. Padłe szczury należy natychmiast spalić lub zakopać co najmniej 75 cm głęboko. Po okresie odszczurzania należy resztki niezużytej trutki zebrać i spalić. Z uwagi na to, że akcja tępienia szczurów i myszy ma na celu nie tylko zapobieganie epidemiom, ale także ochronę majątku całego społeczeństwa, apeluję do mieszkańców powiatu, aby akcji tej okazali należyte zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą gryzoni. Organa kontrolne wraz z Milicją Obywatelską stwierdzą, czy zobowiązani zastosowali się należycie do niniejszego zarządzenia.

Winni niezastosowania się ulegną po myśli art. 22 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy oraz dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 14) grzywnie do 150.000 złotych z zamianą w razie nieściągalności na 3 miesiące aresztu zastępczego, nadto wyłożenia trutki na koszt opornego, zgodnie z przepisami rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342).

p. o. Starosta Powiatowy:
(—) Sznajder.

## 787

## OGŁOSZENIA
## STAROSTY POW. W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 6 listopada 1948 r.

**w sprawie wezwania do odebrania nakazu karnego.**

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Dzwoniarkiewicza Edmunda, s. Franciszka, roczn. 1927, ostatnio zamieszkałego w Zielonej Górze, przy ul. Żeromskiego 13 — o nieznanym obecnie miejscu pobytu — że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 6 listopada 1948 r. Nr A. K. 2/1000/47.

Doręczenie nakazu karnego uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Niedzielę Franciszka, ostatnio zamieszkałego w Chynowie, gmina Zawada, powiat Zielona Góra, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 6 listopada 1948 r. Nr K. A. 2/1874/47.

Doręczenie nakazu karnego uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Wersztek Stanisława, s. Antoniego, ur. 8. 5. 1922 r. ostatnio zamieszkałego w Zielonej Górze, przy ul. Pionierskiej Nr 50 — o nieznanym obecnie miejscu pobytu — że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest złożony dla niego do odebrania nakaz karny z dnia 6 listopada 1948 r. Nr K. A. 10/250/47.

Doręczenie nakazu karnego uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Szydłowski,
Wicestarosta.

788

## OGŁOSZENIA STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO

z dnia 3 listopada 1948 r.

**w sprawie doręczenia nakazu karnego.**

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, zawiadamiam ob. Dreczkę Józefa, ostatnio zamieszkałego w Śmieszkowie, pow. Czarnkowskiego o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Starostwie Powiatowym w Pile, pokój Nr 240, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 24. 4. 1948 r. Nr rej. K. A. 2/674/48.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Cieślik Barbarę, ostatnio zamieszkałą w Trzciance Osiedle, ul. Libelta Nr 2, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Starostwie Powiatowym w Pile, pokój Nr 240, jest złożony dla niej nakaz karny z dnia 12. 4. 1948 r. Nr rej. K. A. 2/619/48.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) M. Neyman.

789

## OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 23 października 1948 r.

**w sprawie doręczenia nakazu karnego.**

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P Nr 36, poz. 341) zawiadamia się Ob. Kołko Stefana, s. Aleksandra i Stanisławy, ur. 1. 1. 1923 r. w Kroty Wieleńskie — rzekomo zamieszkałego w Pszczewie Wybudowanie, pow. Międzyrzecz — o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania względnie pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Miedzychodzie, jest złożony nakaz karny na kwotę 300 zł w sprawie Rej. K. 698/48.

Ogłoszenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

790

## OGŁOSZENIE STAROSTY POW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 2 października 1948 r.

**w sprawie doręczenia nakazu karnego.**

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowym w Poznaniu, Wały Leszczyńskiego Nr 10, pokój Nr 5, jest do odebrania nakaz karny z dnia 12 sierpnia 1948 r. Nr 840/48K. na nazwisko Kijaka Teodora, zamieszkałego ostatnio w Sadach, gm. Tarnowo-Podgórne, powiatu poznańskiego, obecnie nieznanego miejsca pobytu.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Urzędowym.

Starosta:
(—) Mgr Juliusz Sitkowski.

791

## OGŁOSZENIA STAROSTY POW. W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 19 listopada 1948 r.

**w sprawie wezwania do odebrania nakazu karnego.**

Na podstawie art. 28 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postę-

powaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. inż. Kawińskiego Wiktora, ur. 23. 12. 1882 r., b. Dyrektora Państwowych Zakładów Drzewnych w Zielonej Górze, którego obecne miejsce pobytu jest mi nieznane, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest złożone dla niego orzeczenie karne z dnia 16. 10. 1948 r. Nr K. A. 1725/47, w którym wymierzono mu grzywnę 1000 zł dla Ubezpieczalni Społecznej w Zielonej Górze.

Doręczenie orzeczenia uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Z dnia 21 października 1948 r.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. — o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 341) zawiadamiam Ob. Olasa Tadeusza-Zygmunta, rocz. 1927 r., ostatnio do dnia 1. 8. 1947 r. zamieszkałego w grom. Bełcze gm. Bojadło, pow. Zielona Góra, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest do odebrania nakaz karny z dnia 21 października 1948 r. Nr K A. 2/990/47 r.

Doręczenie orzeczenia uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Z dnia 19 października 1948 r.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Pawłowskiego Stefana, s. Kazimierza i Marii, ur. 11. 4. 1926 r., ostatnio zamieszkałego w Zielonej Górze, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze pokój Nr 7, jest do odbioru nakaz karny Nr K. A. 2/130/48 r. z dnia 22 października 1948 r.

Doręczenie orzeczenia uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Z dnia 16 października 1948 r.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Suskiego Wojciecha, s. Stefana, ur. 8. 10. 1910 r., ostatnio zamieszkałego w grom. Koźle, gm. Nowogród, pow. Kożuchów — o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7 — jest do odebrania nakaz karny z dnia 16 października 1948 r. Nr K. A. 192/48.

Doręczenie orzeczenia uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Z dnia 16 października 1948 r.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Domagała Feliksa, s. Jana, ur. 17. 12. 1917 r., ostatnio zamieszkałego w grom. Przylep, gm. Płoty, pow. Zielona Góra, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest do odebrania nakaz karny z dn. 16 października 1947 r. Nr K. A. 2/1546/47.

Doręczenie orzeczenia uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Z dnia 8 listopada 1948 r.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Stępień Kazimierza, s. Wojciecha, ur. 17. 2. 1929 r. w Smarchowie, pow. Koński i tam ostatnio zamieszkałego, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest złożony do odebrania nakaz karny z dnia 6 listopada 1948 r. Nr K. A. 7/6/48.

Doręczenie orzeczenia uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Szydłowski,
Wicestarosta.

---

**792**

## OGŁOSZENIE STAROSTY POW. RZEPIŃSKIEGO W SŁUBICACH

z dnia 19 października 1948 r.

**dot. doręczenia decyzji.**

Na podstawie art. 24 pkt. 3 i 68 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. Ustaw Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Szufleta Stanisława, s. Walentego, ur. 5. 11. 1918 r., piekarz, ostatnio zamieszkały w Sieradzu, przy ul. Stodolnianej 3, wojew. łódzkiego, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, że w Starostwie Powiatowym Rzepińskim w Słubicach, pokój Nr 13, jest złożone doniesienie o 3-krotnym pobycie w strefie granicznej (w Słubicach) pomimo uprzednio wydanej decyzji wydalenia ze strefy granicznej, aby złożył pisemne lub ustne wyjaśnienie na rozprawie karno-administracyjnej do Nr spr. K. A. 2/39/47.

Powtórne ogłoszenie w Pozn. Dzien. Wojewódzkim uważane będzie za dokonane wezwanie.

Starosta Powiatowy:
(—) Kostko Józef.

---

## 793
## OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W MUROWANEJ GOŚLINIE

z dnia 11 listopada 1948 r.

**w sprawie zamknięcia drogi w Długiej Goślinie, gmina Murowana Goślina, powiat Oborniki.**

W związku z wykonaniem przebudowy drogi gminnej z Długiej Gośliny do Kątów Nadleśnictwo w gminie Murowaną Goślina, pow. Oborniki, drogę odnośną na czas od 15. 11. 1948 r. aż do odwołania zamyka się.

Wszelki ruch pojazdów od drogi Wojewódzkiej do Kątów skierowany został przez gromadę Przebędowo, pow. Oborniki.

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W WĄGROWCU

z dnia 8. września 1948 r.

**dotyczące taryfy opłat szpitalnych.**

Podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Wągrowcu, uchwaloną przez Powiatową Radę Narodową w dniu 28 sierpnia 1948 r.:

a) na oddziale wewnętrznym . . . 460,— zł
b) na oddziale chirurgicznym . . . 460,— zł
c) na oddziale zakaźnym . . . . 320,— zł

Zarządy Miejskie i Gminne korzystają z 15% zniżki opłat przy leczeniu ubogich gminnych.

Za niemowlęta urodzone w Szpitalu Powiatowym nie pobiera się opłat szpitalnych.

Powyższe opłaty nie obejmują kosztów przewozu chorych do i ze szpitala oraz pomocniczych przyrządów leczniczych (okulary, protezy itp).

Taryfa opłat została przedłożona władzy nadzorczej w myśl przepisów dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) do wiadomości.

Taryfa opłat wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu jej w Pozn. Dzien. Wojew.

Starosta Powiatowy:
(—) K. Rogowski,
Przewodniczący Wydz. Powiatowego.

---

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W SULĘCINIE

z dnia 21 października 1948 r.

**dot. taryfy opłat dziennych w Szpitalu Powiat. w Sulęcinie.**

Powiatowa Rada Narodowa uchwałą z dnia 27. 8. 48 r. L. 42/48, uchwala taryfę opłat dziennych w Szpitalu Powiatowym w Sulęcinie jak następuje:

Oddział wewnętrzny . . . . . 400,— zł
Oddział chirurgiczny . . . . . 450,— zł
Oddział położniczo-ginekologiczny 450,— zł
Oddział zakaźny . . . . . . 350,— zł

Poza wymienionymi opłatami dziennymi nie pobiera się żadnych dodatkowych opłat za lekarstwa i zabiegi lecznicze zgodnie z § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. 2. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195).

Taryfa opłat wchodzi w życie po 14 dniach od daty ogłoszenia jej w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) M. Szczęsny,
Przew. Wydz. Pow.

---

## ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zagubiono dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki „Mercedes" Nr rej A 45-076, Nr silnika 1036.054/481, Nr podw. 174-200 wydany dla Państwowych Nieruchomości Ziemskich, Okręg Poznański, Poznań, ul. Droga Dębińska 1b.

Skradziono dnia 16. 12. 1947 r. pozwolenie na prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych Nr 4491 (koloru czerwonego) wydane przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu na nazwisko Kamiński Wacław, zamieszkały w Krotoszynie, ul. Słodowa 2.

Zagubiono kartę rejestracyjną samochodu marki „Citronen" Nr 446574 wydaną przez Wydział Samochodowy w Poznaniu na nazwisko Sobański Antoni, Sulechów, ul. Okrężna 39.

Zagubiono kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat na nazwisko Świdurski Walenty, zamieszkały w Kołacinie, gm. Książ, pow. Śrem.

Zagubiono kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat na nazwisko Pawlak Kazimierz, zamieszkały w Zaworach, gm. Książ, pow. Śrem.

Zagubiono kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat na nazwisko Banaszak Franciszek, zamieszkały w Zaworach, gm. Książ, pow. Śrem.

Zagubiono legitymację PPS, Związku Pracowników Przemysłu Chemicznego, legitymację służbową Huty Szkła, Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu, kartę odzieżową wydane na nazwisko Paszkowska Agnieszka, oraz legitymację Związku Inwalidów Cywilnych, kartę korzystania z opieki lekarskiej, orzeczenie rentowe, zawiadomienie o śmierci męża wydane przez władze niemieckie w Berlinie na nazwisko Paszkowska Franciszka, zamieszkała w Poznaniu, Za Cybiną 5

Zagubiono kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat na nazwisko Ratajczak Józef, zamieszkały w Żabinku, gm. Mosina, pow. Śrem.

Zagubiono kartę rejestracyjną RKU Poznań na nazwisko Talarkiewicz Henryk, Poznań, Kosińskiego 15.

Zagubiono kartę rzemieślniczą Nr 359/45, wydaną dn. 16. 8. 1945 r. przez Starostwo Powiatowe — Ref. Przemysłu i Handlu w Kole, na nazwisko Czaja Józef, zamieszkały w Kole, ul. 11 Listopada 9.

Skradziono dowod tożsamości konia i kartę rowerową, wydane przez Zarząd Miejski w Kępnie, oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane przez Starostwo Powiatowe w Kępnie, na nazwisko Nowicki Franciszek, zmieszkały w Kępnie, ul. Kraszewskiego 1.

Zagubiono kartę rejestracyjną R. K. U. Kalisz, na nazwisko Pągowski Mieczysław, Poznań, ul. Kantaka 5.

Zagubiono kartę rejestracyjną R. K. U. Poznań-Powiat, na nazwisko Karas Stanisław, zamieszkały w Książu, ul. Nowomiejska, powiat Śrem.

Skradziono książkę mistrzowską dla zawodu elektrotechnicznego, wydaną przez Izbę Rzemieślniczą w Poznaniu, legitymację Cechu Elektrotechn., zameldowania Biura Meldunkowego w Poznaniu, oraz kartę rowerową, wydane na nazwisko Świątek Stanisław, ul. Kozia 15.

Skradziono legitymacje: Zakładów Siły, Światła i Wody w Poznaniu, Nr 1082 oraz Związku Zawodowego na nazwisko Jokiel Jadwiga, Poznań, ul. Kopernika 1, m. 13.

Skradziono tymczasowe zaświadczenie tożsamości, wydane przez Zarząd Miejski Ostrów, legitymację Akademii Handlowej, Bratniej Pomocy A. H., oraz kartę tramwajową, na nazwisko Czerwińska Helena, Poznań, Senatorska 19.

Skradziono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat, kartę łowiecką, legitymację służbową H. C. P. zielone, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane przez Wydział Samochodowy w Poznaniu, pozwolenie na posiadanie broni Nr 005406, oraz zameldowanie w Gminie Puszczykowo, na nazwisko inż. Józef Zoll, zamieszkały: Puszczykowo, ul. Kopernika 12.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Wągrowiec, na nazwisko Sparzyński Godysław, Świątkowo, pow. Żnin.

Skradziono legitymację służbową Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, na nazwisko Braun Joanna, zamieszkała: Poznań, ul. Marii Magdaleny 5.

Zniszczono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Szamotuły, na nazwisko Nowak Aleksy: Skrzelusz, pow. Oborniki, poczta Ryczywół.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Gniezno, na nazwisko Malak Konstanty, zamieszkały: Jadowniki, pow. Żnin.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazw. Piekarski Władysław, syn Józefa, zamieszkały: Sławoszewek, poczta Kleczew, pow. Konin.

Skradziono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Kielce, na nazwisko Sieradzki Tadeusz, rocznik 1924, zamieszkały: Buków, Nr 37, poczta Rosin, pow. Świebodzin.

Zagubiono dowód tożsamości konia, wydany przez Zarząd Gminny w Rzgowie, na nazwisko Antczak Franciszek, zamieszkały: Sławsk, gm. Rzgów, pow. Konin.

Zagubiono dowód rejestracyjny na samochód ciężarowy marki „Bedford" C-57-738, wydany dla „Społem" Związek Gospodarczy Spółdzielni R. P. Młyny w Kaliszu.

Zagubiono zaświadczenie rejestracyjne, wydane przez R. K. U. Gniezno, na nazwisko Kamiński Franciszek, syn Stanisława, rocznik 1922, zamieszkały w Grabach, gmina Czerniejewo, powiat Gniezno.

Zagubiono legitymację służbową Miejskich Zakładów Siły, Światła i Wody w Poznaniu, legitymację P. P. S. oraz kartę wędkarską, wydaną na nazwisko Turostowski Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Grobla Nr 9, m. 4.

Zagubiono domową książkę meldunkową domu Nr 15, przy ul. Rakoniewickiej w Poznaniu.

Skradziono legitymację Ubezpieczalni Społecznej w Kaliszu, wydaną na nazwisko Prawdzic Layman Leon, zamieszkały: Cukrownia Gosławice, pow. Konin.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań, na nazwisko Ładyniak Kazimierz, zamieszk. w Poznaniu, ul. Małeckiego 19, m. 8.

Zagubiono zaświadczenie rejestr., wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Grzebielski Stefan, rocznik 1927, zamieszkały w Sługocinie, pow. Konin.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat, na nazwisko Ziętkowski Józef, Murzynowo, pow. Środa.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane przez Wydział Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Wesołowski Kazimierz, zamieszkały w Poznaniu, ul. Bogusławskiego 26a, m. 5.

Zagubiono zaświadczenie rejestr., wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Brzecki Józef, zamieszkały poprz. w Liscu Wielkim, gm. Stare Miasto, pow. Konin, obecnie zamieszkały czasowo w Gdańsku, Biskupia Góra, Altanki 12.

Zagubiono zaświadczenie, wydane przez R. K. U. Szamotuły, na nazwisko Kukula Michał, zamieszkały w Gołębowie, pow. Oborniki.

Zagubiono zaświadczenie o zwolnieniu ze służby wojskowej, seria C. Nr 048898, wydane dnia 23. 4. 1947 r. przez R. K. U. Szamotuły na nazwisko Grzywna Józef, Kurnatowice, poczta Kwilcz, pow. Międzychód.

Zagubiono dowód osobisty, kartę rowerową, odcinek zameldowania, kwity podatkowe — wszystko wydane przez Zarząd Gminny Kobyla Góra, pow. Kępno, na nazwisko Libner Paweł, zamieszkały. Pisarzowice, poczta Miąkoszyce, pow. Kępno.

Zagubiono legitymacje: członk. Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, Nr 2105, wydaną przez Urząd Wojewódzki Poznański; na Krzyż Virtuti Militari V kl., wydaną przez Armię Krajową; na Oznakę Grunwaldu Nr 073892; na medal za Warszawę Nr 014888; na medal za Odrę, Nysę, Bałtyk Nr 010450 — na nazwisko Ludwiczak-Ferentz Jerzy, zamieszkały: Chomiąża Księża, pow. Żnin.

Zagubiono zameldowanie Biura Meldunkowgo w Poznaniu, zaświadczenie, wydane przez R. K. U. Poznań i kartę rowerową, wydaną na nazwisko Widerski Marian, zamieszkały: Poznań, ul. Naramowicka.

## WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

**54**

Zg. 45/48. Anna Sliwko w Grodzisku Wlkp., ulica Zamkowa 14, wniosła o uznanie jej męża Władysława Śliwko za zmarłego, ur dnia 20. 10. 1902 r. w Głębokim, pow. Głębokie, woj. wileńskie, syna Mikołaja i matki Marii z d. Nejmann O wymienionym brak wszelkich danych od połowy 1945 r.

Wzywa się zaginionego, ażeby zjawił się w Sądzie Grodzkim w Grodzisku Wlkp., pow. Nowy Tomyśl, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Ktokolwiek może udzielić wiadomości o zaginionym, winien o tym donieść Sądowi do dnia terminu, który wyznacza się na dzień 4 marca 1949 r., o godz. 10 w Sądzie Grodzkim w Grodzisku Wlkp., sala Nr 15.

Grodisk, dn 28. października 1948 r. — Sąd Grodzki.

## ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

**72**

3. R. M. 2918 W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 3 listopada 1948 r., na stronie 2918, że małżonkowie Maćkowiak Feliks, robotnik w Wonieściu i Władysława z d. Przybylak, kontraktem notarialnym z dnia 11 kwietnia 1939 r. Nr 315 Rep. notariusza Zmidzińskiego w Śmiglu umówili ogólną wspólność majątkową według ustawy cywilnej z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Śmigiel, dnia 30 października 1948 r. — Sąd Grodzki.

**73**

3 R. M. 2915. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 14 października 1948 r. na stronie 2915, że małżonkowie Lorenz Jan, rolnik w Poświętnie i Agnieszka z d. Wojciechowska kontraktem notarialnym z dnia 27 listopada 1947 r. Nr 461 Rep. notariusza Ostrowicza w Śmiglu umówili wyżej wymienieni małżonkowie ogólną współość majątkową w myśl dekretu z dn. 29 maja 1946 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 31, poz. 196).

Śmigiel dnia 14 października 1948 r. — Sąd Grodzki

**74**

3. R. M. 2914. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 23 września 1948 r. na stronie 2914, że małżonkowie Klecha Ludwik, rolnik w Kluczewie i Benigna z d. Jankowiak, kontraktem notarialnym z dnia 17 marca 1947 r. Nr 91 Rep. notariusza Ostrowicza w Śmiglu umówili wyżej wymienieni małżonkowie ogólną wspólność majątkową w myśl dekretu z dnia 29 maja 1946 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 31, poz. 196).

Śmigiel, dnia 23 września 1948 r. — Sąd Grodzki.

**75**

3. R. M. 2917. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 2 listopada 1948 r. na stronie 2917, że małżonkowie Grochowy Andrzej, rolnik w Biskupicach i Maria z d. Marcinowska, kontraktem notarialnym z dnia 8 maja 1946 r. umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów ustawy cywilnej z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Śmigiel, dnia 30 października 1948 r. — Sąd Grodzki.

**76**

3. R. M. 2916. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 14 października 1948 r. na stronie 2916, że małżonkowie Latosi Stefan, rolnik w Biskupicach i Helena z d. Klecha, kontraktem notarialnym z dn 20 stycznia 1947 r. Nr 22 Rep. notariusza Ostrowicza w Smiglu umówili ogólną wspólność majątkową w myśl dekretu z dnia 29 maja 1946 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 31, poz. 196).

Śmigiel, dn. 14 października 1948 r — Sąd Grodzki

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 65,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 12,— zł; prenumerata za IV kwartał 600,— zł Cena za pojedynczy egzemplarz 70,— zł.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

**Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki**

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 2417/48

K-56975